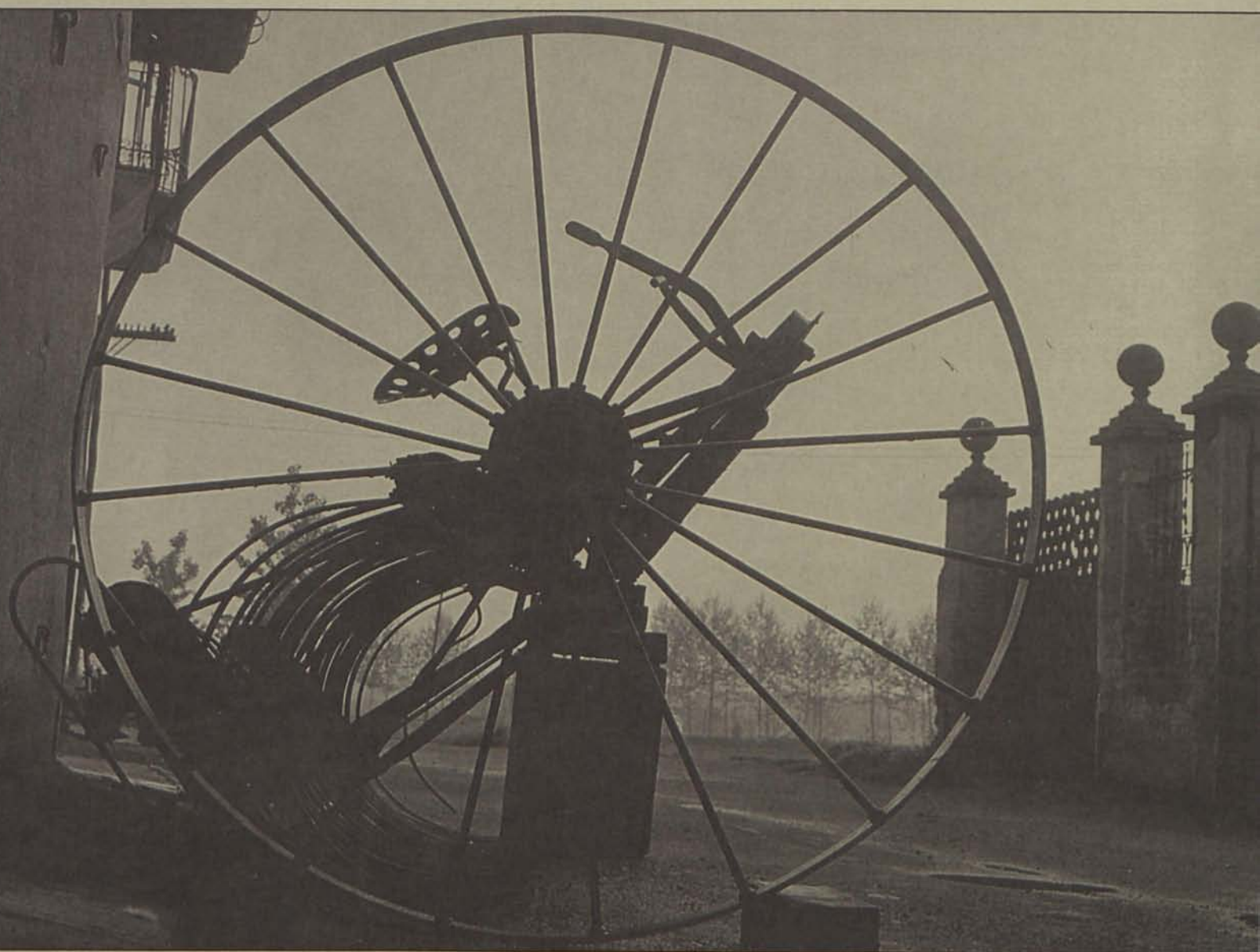

TOSQUIJA

revista de Vilobí d'Onyar, Salitja i Sant Dalmai

DOSSIER: IMATGES D'ABANS

octubre 1992

número 22

SUMARI

TOSQUIJA

revista de Vilobi d'Onyar, Salta i Sant Dalmau

DOSSIER: IMATGES D'ABANS

octubre 1992

numero 22

REVISTA TRIMESTRAL

NÚM 22 - ANY VI - OCTUBRE 1992

Editorial	3	Dossier	15-30
Bústia Oberta	4-5	<i>Imatges d'abans</i>	
Col·laboració	6-8	Plats i olles	31
<i>Beatificació de dos vilobinencs</i>		<i>Cargols guissats</i>	
<i>El llit i la seva valoració</i>		Poble viu	32-35
Divulgació	9-12	<i>Ha estat notícia...</i>	
<i>Coneguem els nostres escriptors</i>		<i>Activitats</i>	
<i>El racó del rodamón</i>		Agenda	36-38
<i>Castells de Catalunya</i>		<i>Acords d'Ajuntament</i>	
La salut, un hàbit	13	Esports	39-40
<i>La grip</i>		Entreteniments	41
		Paisatges a l'abast	44

Consell de redacció: Lluís Ballhosa, Pilar Falgueras, Dolors García, Cisco Miró, Lluís Molins, Olga Moreno, Joaquim Puigvert, Mercè Rabionet, Albert Sala, Rosa Sanglas, Dora Santamaria, Lluís Simon.

Fotografies: Lluís Molins, Joaquim Puigvert, Albert Sala,

Maquetació infogràfica: Pep Caballé

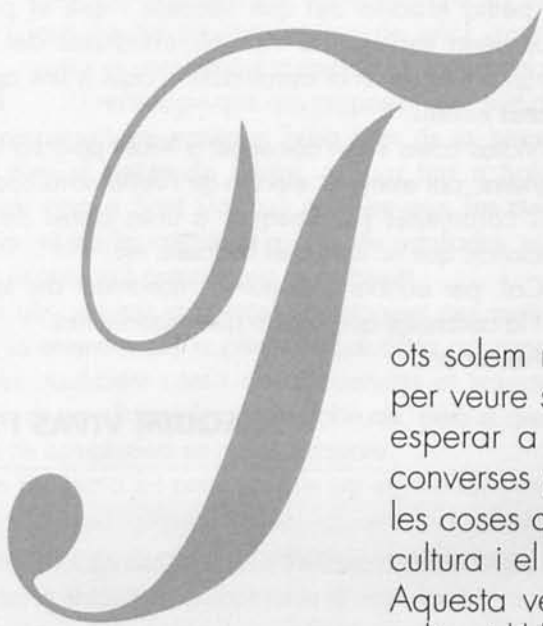
Amb el suport de: Generalitat de Catalunya - Diputació de Girona - Consell Comarcal de La Selva - Ajuntament de Vilobi d'Onyar

De venda a: Ca la Rosita, l'Estanc, ca l'Emilia i ca la Joana.

Nota de redacció: Els conceptes i opinions sostinguts als articles signats que apareixen a la revista no representen, necessàriament, l'opinió d'aquesta. S'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Consell de Redacció ha de conèixer, en tot cas, la identitat de l'autor.

Impressió: Palahí Arts Gràfiques, Girona
Dipòsit legal: GI 439/87

Imatges, imatges...

ots solem mirar enrera i és bo fer-ho, per saber d'on venim, per veure si la feina queda bé o per si cal alentir la marxa i esperar a qui ens segueix; moltes vegades en les nostres converses parlem del passat i dels records que en tenim, i de les coses que ens han explicat. Tot plegat conforma la nostra cultura i el nostre tarannà.

Aquesta vegada volem ajudar a que els records orals, i a voltes idíl·lics i perfectes, els veiem tal com eren en el seu moment.

A través d'aquestes imatges que són presents en el passat de molta gent, farem el passat present, a l'hora que font de nous comentaris.

Hem triat persones de les que n'hem sentit parlar o hem conegut. A través de festes populars o religioses ens adonem que tenen el mateix fons encara que una forma diferent. Per aixó es continuen celebrant.

Ara que podem voltar amb avió, tren o cotxe, i cada vegada més rabent, veiem que només s'han modificat les màquines perquè d'avions, cavalls (d'un a un i sense injecció) o camions ja fa temps que serveixen per anar amunt i avall.

Encara que el temps ha canviat, continua nevant, plovent i gelant com abans; i si de cas els canvis de les eines han modificat els costums del treball diari; fins i tot les cases s'han empetitit i ajuntat.

Sortosament per al futur, la mainada continua anant a "estudi", les imatges del passat en són testimoni present, a l'hora que ja tenen qui empeny cap al futur.

L'enquesta

Dintre l'última Tosquiija trobo un full a mena d'enquesta sobre la revista perquè els lectors opinin sobre ella. D'entrada, em temo que seran massa pocs els qui responguin, no per falta de voluntat però sí per falta de criteri o per un cert "passotisme" o manca de cooperació.

Per a mi és ben al contrari. Em motiva fer-vos arribar un comentari més global de Tosquiija, cosa que feia temps que tenia en el magí però com que no portava pressa ni una data límit de presentació, l'ajornava dia rera dia.

En primer lloc, tenir una publicació periòdica com Tosquiija, d'una presentació molt digna, per un municipi com Vilobí i, per sobre de tot, haver aconseguit una continuïtat per arribar al número 21 i amb molta corda -així ho desitjo i espero- com bona prova és aquesta petició d'enquesta, crec que ja és un èxit remarcable i, per tant, mereixedor de lloances per a tot l'equip que el fan possible.

Com totes les coses, sempre és millorable i per això faig el meu comentari d'opinió crítica però constructiva i de col.laboració.

Tots els números tenen un tema central monogràfic. Aquí és, al meu parer, on haurien de sorgir temes molt nostres, ja que a voltes alguns dels tractats bé ho podrien ser també en qualsevol altra revista de les nostres contrades. Temes que preocupen als vilobinencs o que els hauria d'interessar, creant un fons d'opinió o de denúncia.

A títol indicatiu, proposaria uns temes que en aquest moment són actualitat, per exemple:

L'Eix Transversal de Catalunya del qual ja s'han començat les obres dins el terme municipal i encara s'ha d'aprovar definitivament l'enllaç amb la N-II, i del que només se'n va publicar el primer avantprojecte sense cap comentari. Un altre tema d'actualitat podria ser la beatificació del vilobinenc Salvador Pigem i Serra, que el proper 25 d'octubre serà elevat als altars pel Papa Joan Pau II.

També és un bon tema de denúncia el referent al campanar de l'església de Vilobí, un campanar bonic com pocs, que marca la silueta del poble i al que li cal una reconstrucció urgent. Recordem que fa dos anys, octubre 1990, a la revista Tosquiija número 14 es publicava una "foto" de la destrucció de les plantes i herbes que vegetaven a les esquerdes de les pedres i que posteriorment, en no ser rejuntades, torna a presentar un llastimós aspecte.

Totes les seccions són molt interessants. Són com una petita història del que succeix i que el pas del temps dóna importància i on els estudiosos del passat podran trobar material aprofitable d'aquí a uns anys per als seus estudis.

Moltes coses s'han començat a Vilobí però ha fallat la continuïtat, per exemple: elecció de Pubilla nova cada any, o les caramelles per Pasqua, o unes obres de teatre d'aficionats que no siguin els Pastorets, etc.

Cal, per acabar, felicitar-vos novament per la tasca feta i la continuïtat que espero que seguireu fent.

Atentament,

JOAQUIM VIVAS I SOLÀ

Els components de l'equip de redacció de TOSQUIJA hem sentit moltes vegades la necessitat de saber si la revista compleix els objectius que ens vam proposar en un començament i que hem ratificat a cada número que hem preparat i a cada millora que hem introduït:

- És un vincle de comunicació entre veïns?
- Es tracten els temes que interessen o interessen els que es tracten?
- És sentida pel poble com a pròpia?
- Com aconseguir més participació?
- És llegida?

No tenim possibilitats de mirar els índex d'audiència com fan les ràdios i televisions, ni podem fer sondeigs com fan els partits davant les eleccions. Només podem comptar amb la vostra bona voluntat que contesteu aquestes tres preguntes:

1. Quina és la secció que llegeixes més?
2. Què hi trobes a faltar?
3. Què és el que no t'agrada?

Pots depositar aquest full anònim a l'oficina de Correus (baixos de l'Ajuntament) o a la carnisseria de Salitja o a la carnisseria de Sant Dalmai.

L'Alcalde de Girona

25 d'agost de 1992

Revista TOSQUIJA
17185 - VILOBI D'ONYAR

Benvolguts amics,

M'he llegit amb deteniment el darrer número de Tosquija.

Com podeu imaginar-vos m'ha agradat i afalagat que dediqueu una bona part de la revista a Girona.

Crec que heu orientat el vostre plantejament amb sinceritat i generositat. La vostra amplada de mires ajuda a construir una bona solidaritat i convivència entre diferents parts del territori.

En realitat ens necessitem tots i no podem viure d'esquenes els uns als altres. Si ho féssim ens faríem petits, egoistes, localistes en el mal sentit. Si ens respectem, ajudem i complementem estem fent un servei a la societat.

Agraït en nom de Girona per la vostra atenció.

Joaquim Nadal i Farreras

L'autobús

La carta oberta sobre el transport públic en el nostre municipi que apareix en el número 21 de la Tosquija del proppassat mes de juliol, crec que mereix un comentari d'aprovació incondicional.

El recorregut que ens proposa, i per tant dirigit a la companyia de transport Teisa (des de la betzinera entrar dins el poble de Vilobí, arribar fins a Salitja i continuar cap a Sant Dalmai) no crec que fos de mal negociar, ni per les carreteres que ja són asfaltades, ni pels horaris ja que això comportaria pocs minuts.

Per als que ens desplaçem diàriament per motiu de treball, ja entenem que la prestació que dona actualment la Teisa és insuficient i tot i que es canviés el trajecte no podríem deixar d'usar els mitjans habituals, però sí que ens serviria de complement en moltes ocasions.

Ara bé, per a les persones que per alguna raó, mercat, compres, metges, gestions administratives o que simplement volen fer una sortida, els seria molt més còmode usar la Teisa que el cotxe particular, sobretot per anar a Girona on és tan difícil i/o car l'aparcament. Això quan no s'hi compliquen els embussos que ja comencen a l'entrada de la carretera de Barcelona, i tants altres inconvenients com tots sabem.

Aquesta prestació, a part d'habituar-nos al transport públic, també donaria molta més mobilitat i autonomia a tots els membres de la majoria de famílies que a vegades han

de fer dificultoses combinacions per compartir horaris i vehicles.

Quant a la instal·lació de marquesines per als usuaris del transport, les trobo del tot necessàries i probablement costaria ben poc col·locar-ne a cada poble.

Agraïxo la publicació d'aquesta carta i també demano que els lectors, les autoritats municipals i comarcals i els responsables de la companyia Teisa hi diguin la seva.

Atentament,

MONTserrat PLANA I SAU

Beatificació de dos vilobinencs

En els darrers números de Tosquijsa s'ha parlat de persones de Vilobí que amb els seus fets o activitats contribueixen a anar fent part de la història del poble; i és que la història és feta per la gent de cada dia a més dels reis, comptes, batalles i medalles, olímpiques o no.

Aquesta vegada, però, parlarem de persones i fets que sí que ja són història; la seva importància ressona en indrets molt més amples que Vilobí. Ens referim sobretot a Salvador Pigem i Serra i a Sebastià Riera i Corominas.

La importància del fet rau en que el proper 25 d'octubre, a Roma, el Papa Joan Pau oficiarà la cerimònia de Beatificació de 51 màrtirs claretians de Barbastre, dels quals 25 són catalans, i d'aquests, 9 són de Girona; un d'ells, en Salvador Pigem i Serra, fill de Vilobí. L'altre, en Sebastià Riera i Corominas, en fou veí des dels sis anys fins l'entrada al seminari.

Tal volta ara no ens adonem de la importància que té el fet que dues persones veïnes de Vilobí i conegudes i recordades per la gent gran assoleixin el 2on grau en el camí de la santedat - ara els faran Beats - (per ser Sants els han de canonitzar). Pensem que les nostres contrades són eixutes de personatges d'aquest nivell i creiem que és bo tenir-los presents i honorar-los d'acord amb allò que cadascú pensi. Ben segur que d'aquí a dos-cents anys, per exemple, se'ls tindrà en molta més alta valoració.

Què van fer aquests nois perquè es mereixin aquests honors? Sense entrar en judicis de valor ja que no som qui per fer-ho, ni aquest és el lloc i sobretot el temps, provarem de relatar els fets que envolten la seva detenció i mort. Les explicacions que avui dia se'n poden donar seran sempre de tipus teòric i

especulatiu ja que les situacions són ben diferents, fins i tot la manera d'entendre les relacions entre les persones. Per entendre-ho cal situar-se en l'ambient dels anys 34-36 i 39-40. Per aquestes dates, els que eren religiosos és que eren "capellans" i havien de morir; més endavant els que eren "rojos" també haurien de morir. En tot cas la Història ja està feta i podem provar d'escriure-la, però canviar-la, no podem ni cal fer-ho.

En Salvador Pigem, nat a Vilobí l'any 12 en una casa del carrer Sant Narcís, el número 3. En Sebastià Riera, nat l'any 13 a Ribes de Freser, fill d'un guàrdia civil i traslladat a Vilobí l'any 18. Eren dos marrecs que, en anar junts a l'escola, es feren molt amics, i tots dos feien d'escola amb mossèn Gil, que aleshores era el rector de Vilobí. Cap a l'any 24, tots dos, i d'acord amb els seus familiars, decideixen fer-se missioners claretians; comencen els seus estudis al seminari claretia de Cervera. També varen estar un temps a Vic, i tornen a Cervera a acabar els estudis per ésser ordenats sacerdots.

A l'estiu del 36, i semblant que a Barbastre estarien més tranquils i hi podrien fer un curs accelerat d'instrucció militar a manera de servei militar, els porten de Cervera a Barbastre. Mentre eren allà esclata la Revolta del 36 i seguidament la Guerra Civil.

La Comunitat Claretiana ja era conscient de l'ambient anti-clerical que es vivia aleshores, i el 17 de juliol del 36 el cap de la caserna de Barbastre els va dir: no tingueu por que no passarà res ja que tot està controlat.

Les circumstàncies posteriors ens diuen que no fou exactament així, més abans els fets dels primers dies de la Revolta a Barbastre foren molt semblants al d'altres indrets del país: detenció i mort de civils i religiosos, escorcolls i crema posterior de llòcs i objectes de culte religiós, venjances

personals pel mig, etc. Tot això afecta directament els 51 claretians: el 20 de juliol els retenen i a la mitja tarda els porten a uns locals dels Salesians, habilitats com a presó popular, de la que en sortiren per anar a la mort.

Durant els 25 dies que estigueren tancats son sotmesos a tota mena de pressions perquè renunciïn a la seva condició, passen calor, set i gana, i a partir de l'arribada de les "columnes" de Barcelona, encara són més molestats simulant afusellaments, etc.

Tot això s'ha pogut saber de primera mà perquè entre ells hi havia dos argentins que per la seva condició d'estrangers foren alliberats i, en sortir, pogueren salvar alguns escrits molt emotius i altres coses menudes amb anotacions de tipus personal.

En relació amb en Salvador Pigem hi ha el fet que un guàrdia milicià el reconeix, se li acosta i li diu:

— Et dius Salvador Pigem?

— Sí. Per què ho preguntes?

— Quan jo treballava a l'Hotel del centre de Girona hi havia un nebot de l'amo que se't retirava molt i deia que volia ser capellà.

— Doncs sóc jo.

— Mira, si vols et puc salvar de la mort.

— Em salvaràs amb els meus companys?

— No, només a tu tot sol.

— Doncs així no, no accepto.

Aquest diàleg ens fa palès que tenien el convenciment que moririen tard o d'hora, però l'ajut que els donava estar en grup sembla que feia més clar la foscor o incertesa del seu futur.

Molt aviat, el futur seria present. A la matinada del dia 12 d'agost del 36 s'emporten els més vells, i ja no tornen.

A la matinada del 13 d'agost, una vintena entre els quals hi ha en Salvador Pigem són portats per la carretera de Sariñena i en un indret a uns 5 quilòmetres, prop del Pueyo, són afusellats, els seus cadàvers traslladats a una fosa comuna del cementiri de Barbastre. A la matinada del 15 d'agost s'emporten l'altra vintena, entre ells en Sebastià Riera. Són conduïts al mateix lloc i tot igual que el grup de dues nits abans...

De la mort per afusellament dels missioners claretians també n'hi ha constància per veïns de cases de prop del lloc de la mort, que sentien els trets de gràcia i ho veïen amb la llum dels fars dels cotxes i camions que servien per transportar-los.

Posteriorment, foren exhumats i comença el procés de beatificació que, amb diferents altes i baixes, finalitza el proper 25 d'octubre de 1992. Cal esmentar el fet que, essent la immensa majoria d'ells fills de cases menestrals, el judici emès pel Tribunal de la Congregació Romana de les Causes dels Sants dona el veredicté unànim a favor de la seva beatificació. Tot i això, han passat 50 anys, i recordarem que casos ben recents, això sí, envoltats de polèmica, amb 10 anys n'han fet prov.

Quan tindreu aquest escrit a mans ja faltaran menys dies, i ben segur que en tindreu més informació i més acurada. Aquí pretenem posar un fet cabdal que afecta gent de Vilobí. Penso que seria bo que, per iniciativa particular o de l'Ajuntament o de la Parròquia o fins i tot de tots plegats, una representació oficial de Vilobí fos present en tal diada a Roma, o fet d'acord amb altres pobles de la Diòcesi. El fet s'ho mereix. També es podrien posar unes plaques al·lusives en les cases de naixement o en les que van viure. I, en el cas d'en Pigem, posar el seu nom al carrer que actualment es diu Empordà, en el trajecte que va des de Sant Narcís fins passat el pont del Grevolosa ja que mena a la casa on es van traslladar la família mentre ell vivia, i de la casa encara se'n diu can Pigem.

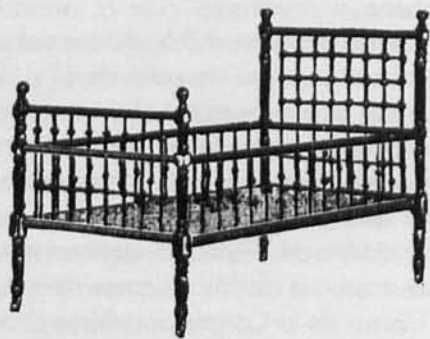
En tot cas, cal que tant pel present com pel futur, n'hi hagi coneixement i constància, dels Beats Claretians veïns de Vilobí.

LLUIS BALL-LLOSERÀ

A l'altra pàgina, can Pigem i rajola amb el nom al portal de la casa on visquia en Salvador. A l'esquerra, el quarter de Vilobí, a la plaça Nova, residència i esbarjo d'en Sebastià Riera. A dalt, creu que assenyala el lloc on van morir els màrtirs claretians

El llit i la seva valoració

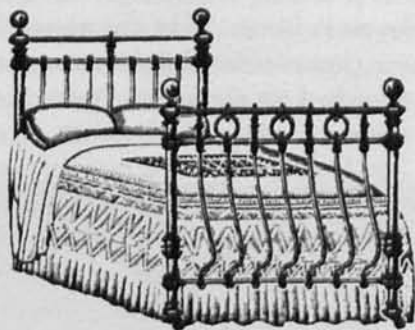
Reconeguem que cada inventor dintre del seu gènere ha tingut i té el seu valor, no és de menys vàlua l'inventor d'aquest objecte anomenat llit. Posant interès i fent alguna que altra consulta, no he pogut esbrinar, fins ara, l'autèntic enginyós i no menys important inventor d'aquesta eina tan comuna i familiar.

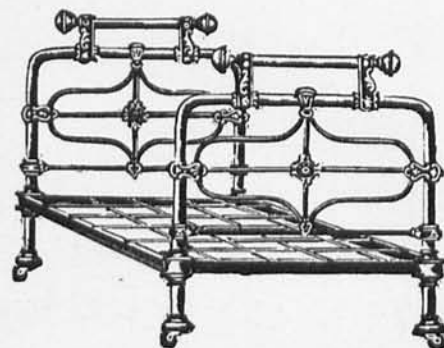
Dintre la meua modesta literatura, crec que alguns literaris hauran fet una veritable i autèntica descripció d'aquest moble cent per cent utilitari com és el llit.

Si fem memòria i mirem temps llunyans, comprovarem l'antiguitat i servei que dona a cadascú:

Què diré que tots no sabem dels seus serveis?
Com a moble avui dia és indispensable,
com a terapèutic encara més.

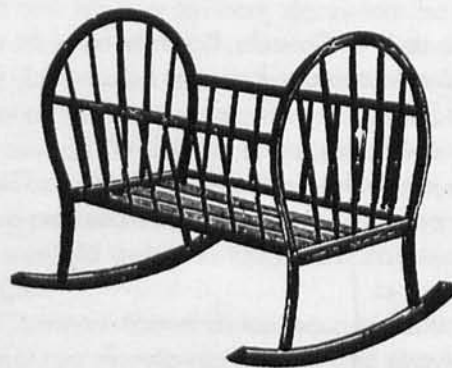
És un bon sedant molt utilitzat
per gent de tota classe i condicions socials.
És generalment el lloc idoni on neixem i morim.
Què més podem dir?
Ah! és el lloc preferit per fer-nos passar les penes,
ens dona alegria, plaer, llàgrimes i amor.

Tot seguit un poema relacionat amb aquest text.
Diu així:

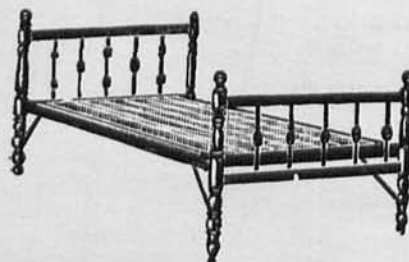
Neix l'infant en un llit, amb sospirs, goig i llàgrimes,
la mare plora, riu i l'estar mimant.
És un bé criat per Déu i la parella
que agermana al matrimoni triomfant.

Parents i amics el vénen a veure.
Caram, que ros i bonic que és!
El pare, de tan joiós que n'està,
somriu i contempla el nounat
però... no dir res.

L'àvia que està molt contenta,
parla del nom a posar,
la mare, després de molt pensar-ho diu:
Jordi, si jo hagués de triar.
Jordi? replica el marit.
Sí, és nascut el dia de Sant Jordi,
patró de Catalunya, i a més és un nom molt bonic!
I Jordi es va dir.

MAURICI VILERT I RAMIO

Coneguem els nostres escriptors

Jordi Sarsanedas

Va néixer a Barcelona l'any 1924. Es va llicenciar en lletres a Tolosa i va estar de lector a la universitat de Glasgow; de professor al Liceo Francès, a l'Institut Francès i a la Universitat de Barcelona i de redactor a la revista *Ariel* i actualment a *Serra d'Or*.

Inicià la seva carrera literària amb la publicació del llibre de poemes *A trenc de sorra* (1948). Després aparegué *La Rambla de les Flors* (1955); *Algunes preguntes, algunes respostes* (1956) i *Postals d'Itàlia* (1965). L'any 1952 va rebre el Premi Galeries Laietanes amb la novel·la curta *Contra la nit d'Oboixangó* que representa la seva introducció en el món de la novel·lística i la narrativa. D'altres títols destacables són *Mites* (1954), el recull de contes *Plou i fa sol* (1959) i *Eduard el mariner i el país de sota l'aigua* (1976).

Mites (1954)

Mites és un conjunt de poemes en prosa d'estructura narrativa i de clara inspiració lírica que esdevenen una reflexió dramàtica sobre la condició humana. Alguns crítics l'han considerat el producte d'una crisi de joventut potenciada per la guerra. D'aquí que la lluita de l'home contra les seves frustracions i hostilitat del món, la incomunicació sentimental i la indefensió de l'home siguin els temes principals. S'hi pot veure clarament l'empremta del surrealisme i del món del subconscient de Kafka que donen un caire irreal i absurd.

En l'obra es basteixen dues realitats ben diferenciades: la realitat quotidiana, que esdevé el pretext per iniciar una narració, i una realitat interior en la qual es barregen elements mítics de la cultura, elements insòlits o inhabituals i records de la infantesa. Tota aquesta recreació literària es basa en tres narracions col·locades de manera estratègica en l'estructura del llibre: *Mite d'un jardí*, *Mite del cigne* i *la vinya* i *Mite dels ocells*.

Mites pot esdevenir una plaent lectura per a tots aquells que hem deixat les vacances enrera i hem d'enfrontar-nos novament a la realitat que ens envolta.

«Vaig llegir el rètol, que havia estat negre i or, d'un herbolari. En tot el dia no havia pensat en l'encàrrec de la tia Júlia. Vaig anar cap a la botiga, alegriant-me que l'atzar em salvés de caure en una situació almenys desagradable.

Una campaneta dringà darrera la porta quan vaig obrir-la. Tots els prestatges eren buits i polsosos. L'establiment semblava abandonat des de feia molts anys. Anava a tornar a sortir, quan un vellet de cabells blancs, que aparegué darrera el taulell, em va dir:

Bon dia. En què puc servir-lo?

Voldria uns paquets "d'herba de les set virtuts".

No podré vendre'n hi; em sap greu.

M'havien dit que era una especialitat d'aquí.

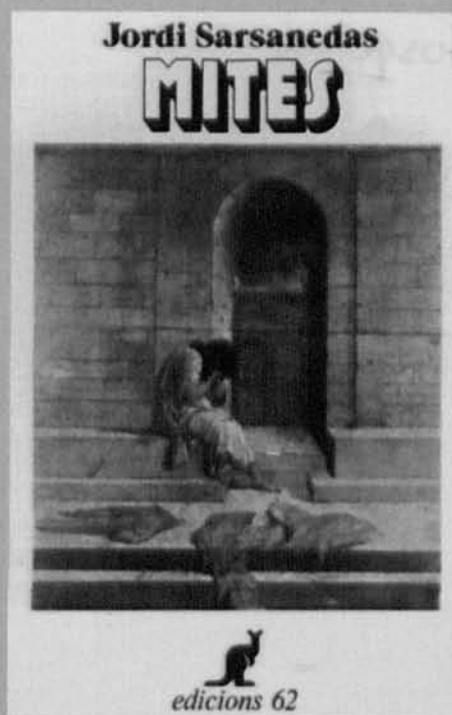
Abans; ara només venem "suor d'ocell".

L'esforç que li cal fer, a un metge, per a demanar "l'herba de les set virtuts" us explicarà potser la meua resposta. Vaig dir:

I què és aquesta ximpleria?

El vellet semblà molt afectat. Amb una certa precipitació:

Vostè pot ésser escèptic -féu- Tothom pot ésser escèptic. Jo mateix li concediré que la fe que molts pagesos hi tenen és excessiva i absurda. Però no dubii que aquí troben la millor "suor d'ocell", la més acuradament elaborada, sense cap falsificació...»

EL racó del rodamón

El parc dels Pirinues

Som a Vielha. Mapa a la mà, enfilem cap a Bagnères de Luchon, lloc de concentració en els darrers anys dels "pericos". Com si es tractés de l'etapa reina del Tour, pugem primer, ja en territori francès, el Col de Portillon. Aquest encara és prou baix i hi ha arbreda, pirenaica per suposat, fins a dalt (1.293 mts.)

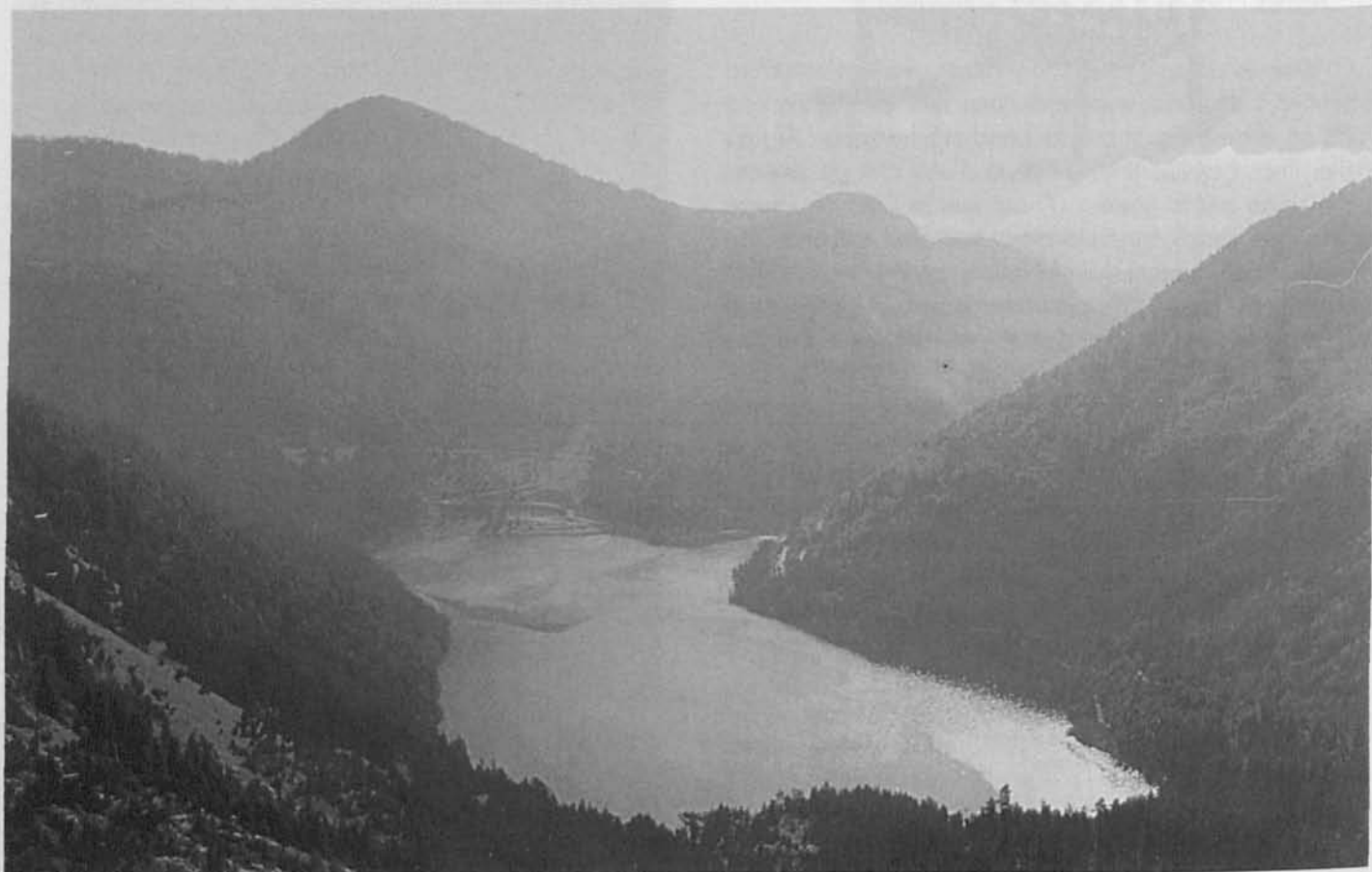
Bagnères és el típic poble-ciutat turístic dels Pirineus. Botigues pertot arreu i molt de trànsit. El millor que es pot fer coneixent el que ens espera és no aturar-se. A Bagnères agafem carretera cap a Arreau. Pel camí, però, hem de pujar el segon port francès de la jornada, el Col de Peyresourde. Aquest ja fa més respecte (1.659 mts.) i a dalt, almenys a l'estiu, tot és verdor i hi ha força animals que es passegen per la carretera com si fos ca seva.

A Arreau, com Bagnères, millor no parar-s'hi. És un poble estret, amb els carrers sense voreres. On s'ha vist això!

Els vianants competint amb els vehicles per aconseguir un lloc als carrers.

El més intel·ligent és fer camí cap a Saint-Lary Soulan, molt proper al Parc National des Pyrénées, objectiu del viatge. Des d'allà, a pocs quilòmetres, tens Vallée d'Aure. Hi ha llacs per tots els gustos. Petits, grossos, que s'hi va caminant, que s'hi va en cotxe, que s'hi va escalant... Si enganxes el bon dia, cosa ben difícil en aquesta zona, situada perquè ens entenguem a l'altre costat dels Pirineus del Parc d'Ordesa, pots fer una excursió d'aquelles inoblidables.

Ens havíem quedat a Saint-Lary. Des d'allà agafes el cotxe, la bicicleta o la burra i et dirigeixes, seguint constantment el riu Neste d'Aure, és a dir, també s'hi pot anar en barca, cap al poble de Fabian on s'ha d'agafar un trencant cap a la dreta. A partir de llavors, només veus muntanyes, rius, rierols, saltants, arbres de tot tipus, plantes, flors (que per cert està prohibit collir-ne) i una

carretera d'aquelles que els que no condueixen es diuen constantment: "amb lo bé que estava jo a casa". Cap al final de la carretera comences a trobar les primeres extensions importants d'aigua: el llac d'Oredon (1.873 mts. gran com el de Banyoles); si tires cap a l'esquerra i amunt, molt amunt (2.161 mts.) et trobes amb el llac de Cap de Long, que en deu fer tres com l'altre; si agafes el camí de la dreta, a gairebé 2.200 metres, hi ha els llacs d'Aumar i d'Aubert, i si tens ganes de caminar pots anar a la zona coneguda com Les Laquetes, o al llac d'Oule. Amb temps i ganes et vas trobant, valgui la redundància, amb sorpreses sorprenents. Només es tracta de voler descobrir-ho. És molt més bonic, més sa, i més tot el que vulgueu, que no pas anar a qualsevol platja catalana. Això sí: fins i tot allà t'has de trobar amb els de can Fanga. Per què?

LLUÍS SIMON

Castells de Catalunya

Castell de Montcortès

«El castell és d'un volum impressionant, alt de parets, massís i amb dues solemnes torres simètriques». Amb aquestes paraules, Josep Maria Espinàs (TOSQUIJA número 7) descriu Montcortès en el seu llibre *Viatge a la Segarra* on, a més, ens engresca a fer un recorregut per la comarca.

Trobem Montcortès a prop de la carretera que va de Cervera a Agramunt i efectivament el seu gran volum es retalla en l'horitzó. Al costat del castell hi ha el poble de Montcortès que no és sinó un petit grup de cases dels segles XVIII i XIX.

El castell és de planta rectangular amb dues grans torres bessones quadrades d'una gran solidesa. A la façana principal hi ha una gran portalada adobellada de mig punt, descoberta i sense protecció de muralles ni murs igual que la resta del castell. També hi ha, a la façana,

tres grans finestrals de tipus renaixentista. A la part del darrera, que actualment fa funcions de tancat per al bestiar, hi podem veure les restes d'un gran matacà.

L'edifici actual fou construït a partir de l'any 1943 per Joan Saciera, si bé en la seva base s'hi poden veure restes més antigues i és que el lloc ja era esmentat el 1095 quan pertanyia a Guillem Isarn. El 1306 el castell era infeudat a Berenguer d'Anglesola. A finals del segle XIV era de Bernat Berenguer Llompard. El castell també va pertànyer a la família dels Ausiàs March, un fill del qual, establert a València, fou el pare del poeta que avui coneixem.

El castell va ésser habitat fins a principis de l'any 1960. Actualment, encara que ben conservat, el castell està buit.

ALBERT SALA I VALLS

Vacunació antigripal

La grip

La grip és una malaltia epidèmica (és a dir, que afecta molta gent en poc temps) produïda per un virus (organismes vius, com el del refredat, que no responen al tractament amb antibiòtics).

Per a les persones joves i sanes, la malaltia és només una experiència molesta, amb malestar i febre, que dura pocs dies i que es tracta amb antitèrmics. Per a les persones grans o amb problemes de salut, la grip, en canvi, comporta més risc i de vegades complicacions que poden ocasionar la mort del pacient.

Per aquest motiu, és molt interessant intentar la prevenció d'aquesta malaltia mitjançant la vacunació.

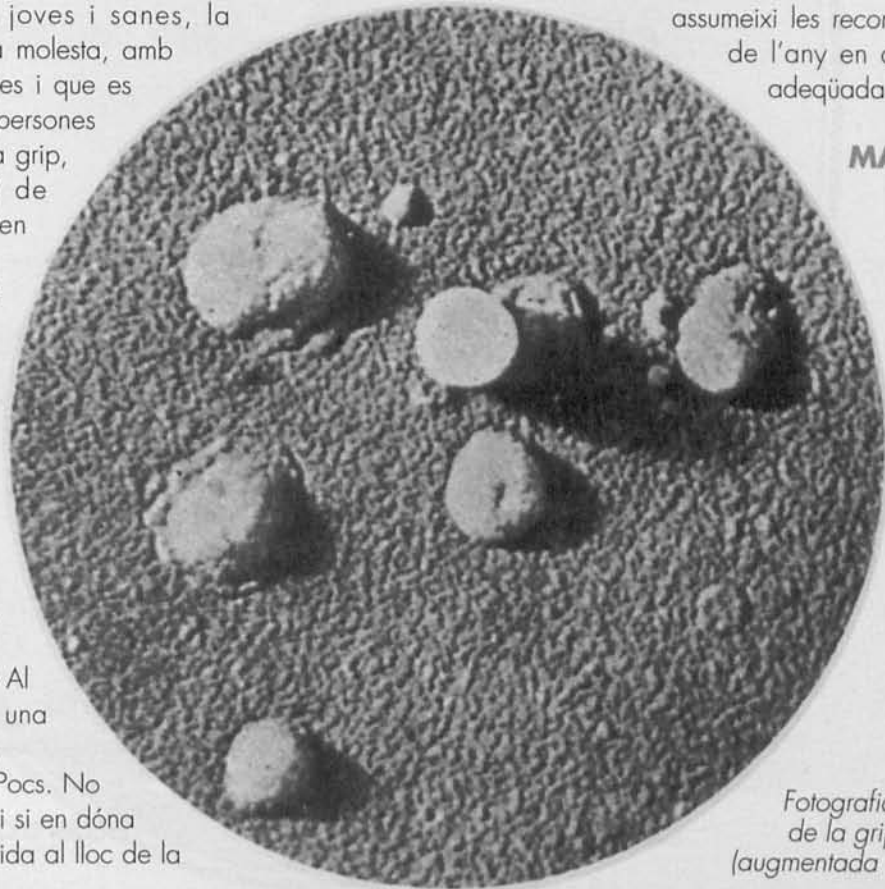
Qui hauria de vacunar-se de la grip? Totes les persones de més de 65 anys, tinguin o no tinguin cap malaltia, o bé persones amb bronquitis crònica, asmàtics, malalts que estan sotmesos a diàlisi, personal sanitari, etc.

Quan s'ha de posar la vacuna? Al nostre país és normal administrar una sola dosi entre setembre i novembre.

Quins problemes té la vacuna? Pocs. No sol donar cap tipus de complicació i si en dóna algun és una zona vermella i adolorida al lloc de la punxada.

Quina vacuna s'ha de posar? El virus de la grip és molt canviant d'any en any i per això, fins que els organismes sanitaris no indiquin la composició, no es poden preparar les vacunes. Qualsevol vacuna que assumeixi les recomanacions de l'any en qüestió és adequada.

OLGA MARQUÈS

Fotografia del virus de la grip tipus D (augmentada 108.000 vegades)

LLORENS

SERVEI
RENAULT

TALLER LLORENS

Carrer Sant Narcís, 5 - Telèfon 47 30 10
17185 VILOBÍ D'ONYAR

BUSQUETS SITJA, S.A.

CONSTRUCTORA — PROMOTORA

C/. Madrenys, 27
Tel. 47 31 08 - Fax 47 42 31
17185 **VILOBÍ D'ONYAR** (Girona)

Sant Narcís, 4, - Tel. 47 34 10

VILOBÍ D'ONYAR

FUNERÀRIA JORDI MIR

Servei permanent

Serveis a Particulars i per a Companyies

C/. Pirineus, 11
Telèfon (972) 47 32 59
17185 **VILOBÍ D'ONYAR** (Girona)

15

IMATGES D'ABANS

FOTOGRAFIES

*Joaquim Puigvert
Albert Sala
i autors desconeguts*

Agraïm, a totes les persones que han cedit fotografies, la seva col·laboració

UNA IMATGE VAL MÉS QUE MIL PARAULES

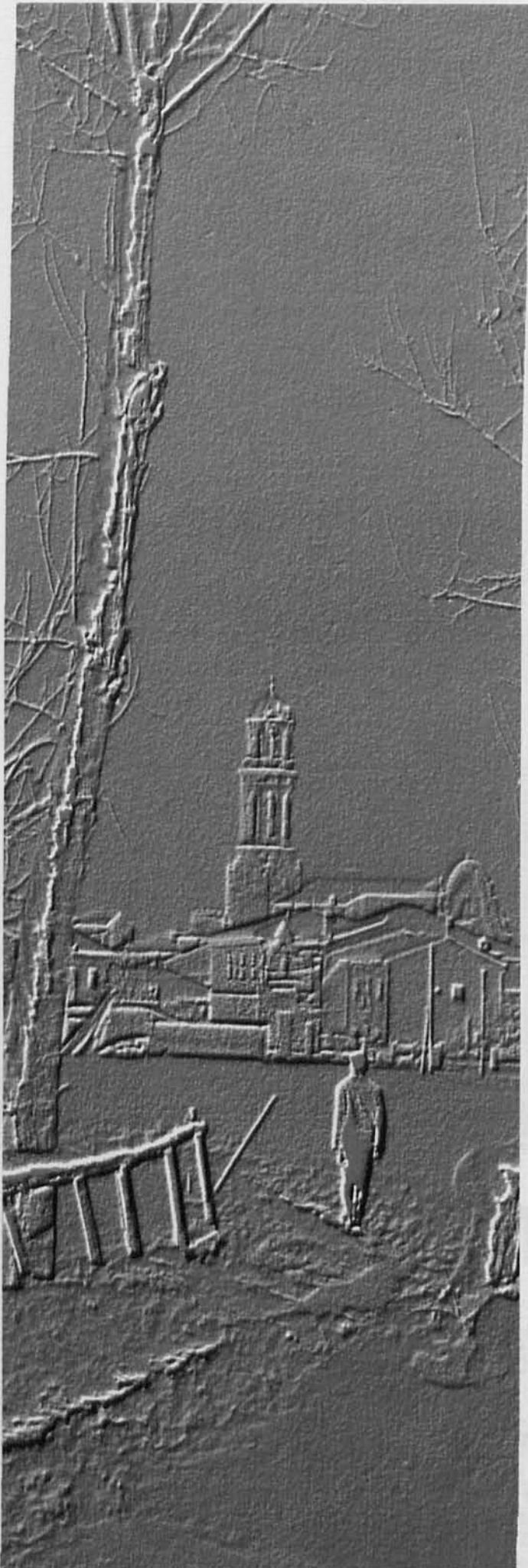
El títol ho diu gairebé tot. Us presentem aquest dossier com a resum i testimoni del que vam encetar amb l'exposició fotogràfica de la passada Festa Major.

Els que la vareu visitar, i els que no també, podreu gaudir d'unes imatges que per als més grans suposaran un retorn a un temps ja llunyà, recordant fets, personatges, indrets, costums i tradicions ja desaparegudes. Per als joves pot servir d'eina o mitjà que els ajudi a entendre un passat, mil vegades explicat amb anècdotes, però mai d'una manera tan efectiva com és la visual.

L'etapa que reflectim amb aquest conjunt fotogràfic abraça des de primers de segle (1910), quan la fotografia va començar a difondre's i popularitzar-se, fins a la dècada dels anys 60, i es centre totalment a la vida del nostre municipi.

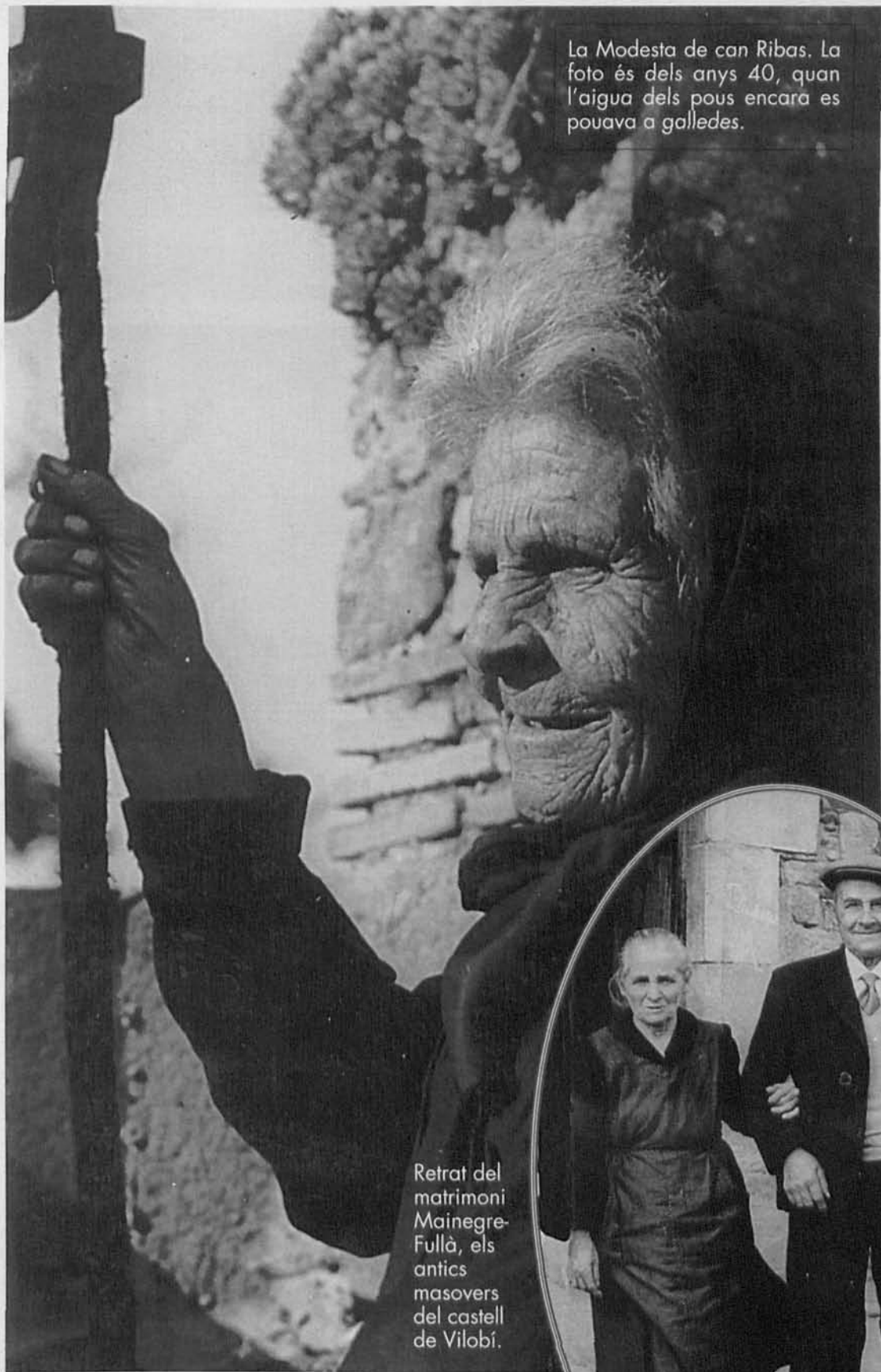
Recordem que l'any 1816 Joseph Nicephone Niepse va inventar d'una manera encara embrionària la fotografia. Més endavant, el seu soci L.J.Daguerre perfeccionà i patentà l'invent, però no va ser fins l'últim terç del segle passat i primers d'aquest quan es divulgà arreu, esdevenint un dels mitjans de comunicació imprescindible de la vida moderna.

I com que la informació fotogràfica és la més objectiva, ja ho dèiem en començar: "Una imatge val més que mil paraules", aquí acabem nosaltres i us animem a que cadascú observi, recordi i es deleixi amb el seguit de fotografies que ben segur us traslladaran al passat, perquè sigui o no veritat, -és molt discutible-, hi ha certa tendència o nostàlgia a creure que qualsevol temps passat fou millor.

La Modesta de can Ribas. La foto és dels anys 40, quan l'aigua dels pous encara es pouava a galledes.

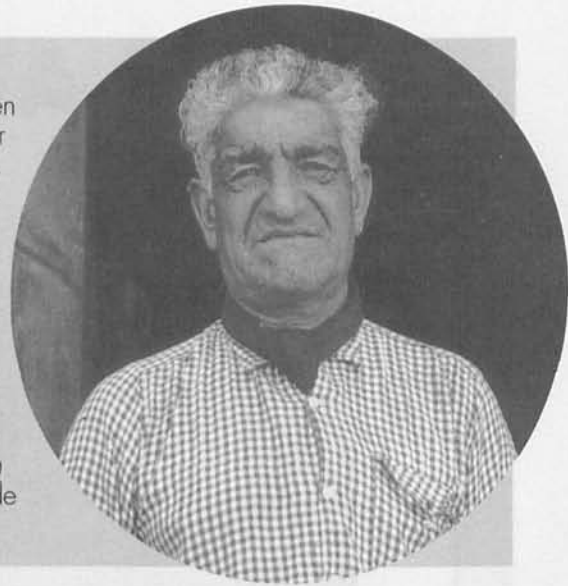

Retrat del matrimoni Mainegre-Fullà, els antics masovers del castell de Vilobí.

Qui no es recorda del sr. Angel? El dr. Latorre que, amb el seu dinamisme visitava mitja comarca; abans de fer-ho amb cotxe hi anava amb bicicleta i més tard amb moto. Aquí el veiem equipat per aguantar les inclemències de l'hivern abans d'enfilar la carretera de Brunyola.

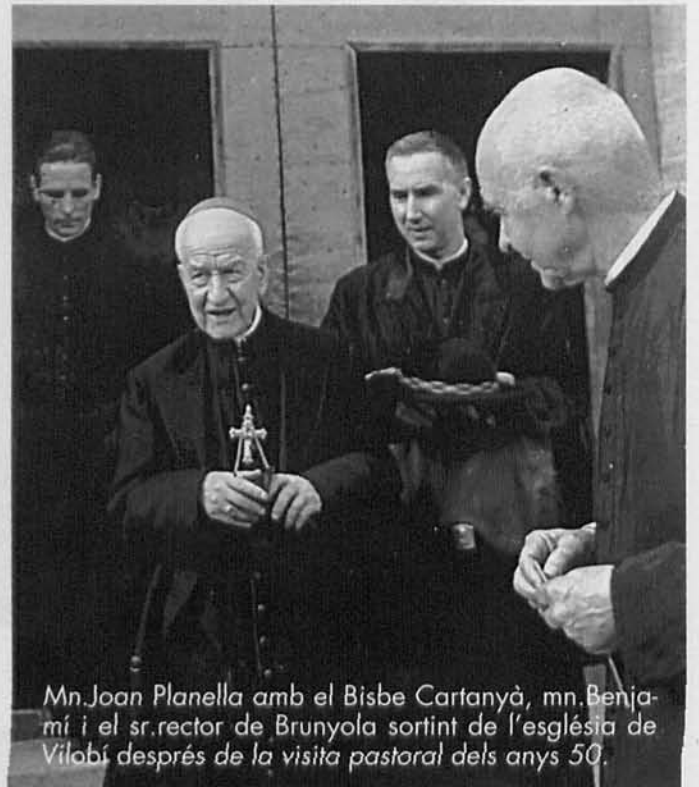
En Manel d'en Paus que, per pocs cèntims, esquilava els burros que se li posaven al davant. Cansat de la vida nòmada dels Pauets, va viure llargues temporades a cal Carreter de Bosc.

Darrera vinguda del bisbe Cartanyà per una confirmació.

Els pastorets de la Mare de Déu de Fátima.

Mn. Joan Planella amb el Bisbe Cartanyà, mn. Benjamí i el sr. rector de Brunyola sortint de l'església de Vilobí després de la visita pastoral dels anys 50.

L'ermita de les Fonts engalanada per a l'ocasió.

Sant Dalmaï dona la benvinguda a la Mare de Déu.

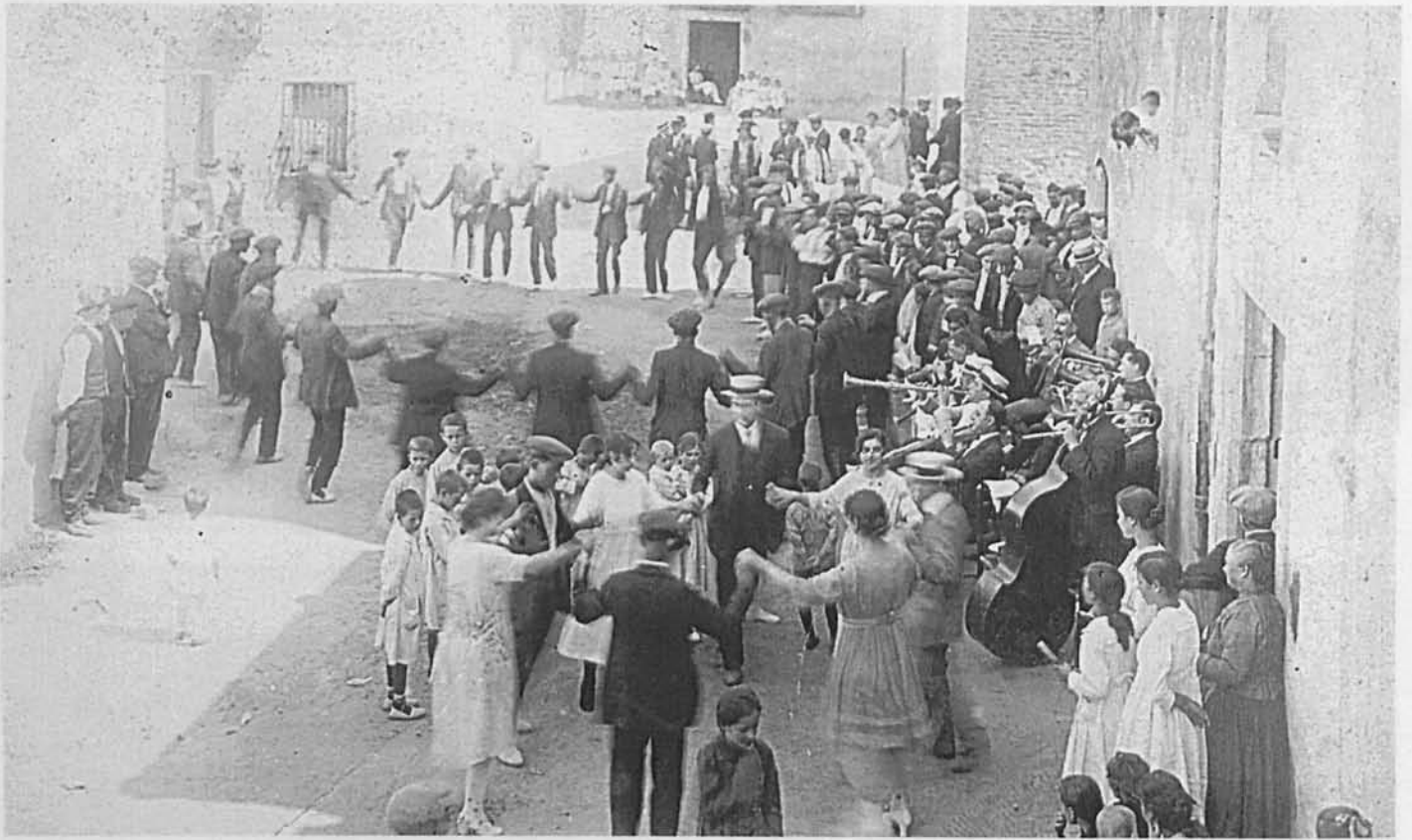
Fou tot un esdeveniment l'arribada del Bisbe nou dr.Jubany a Girona, el març del 1964. Aquí veiem l'ajuntament de Vilobí d'aquella època, esperant el pas del Bisbe a la carretera NHI.

La benedicció de cotxes de Sant Cristòfol de l'any 1953. Acompanyen mn.Joan, mn.Màrius Busquets, avui al Perú, i mn.Josep Maria Marquès, historiador i rector de Fornells.

Una processó del Ram dels anys 50. Alguns ja no ens poden acompanyar. Els altres s'han tornat joves de cop i volta.

Ballada de sardanes els anys 20 a la plaça Vella de Vilobí. La plaça era més estreta pels jardins de la rectoria i la casa de cal Teixidor posteriorment enderrocada l'any 1937. Així i tot, s'hi feien bones rotllanes al so de la música.

Quan hi havia poques distraccions s'aprofitava la sortida de missa per fer la xerrada a l'ombra a l'estiu o al sol durant l'hivern. Si a la plaça hi havia sardanes, molt millor.

L'aplec de Serrallonga, encara que fora dels termes de Vilobí, sempre ha atret la nostra gent. Moltes vegades coincidia amb l'últim dia de la Festa Major de Vilobí. Quin lloc millor per a liquidar pollastres i cava?

L'aplec de Santa Margarida sempre atrau la gent de Vilobí i rodalies. L'any 1965 fou especial perquè s'inaugurà la reforma de l'ermita i, a més, actuaren els "Coros y Danzas de la Sección Femenina" davant de públic i autoritats.

Un element que, de vegades, és causa de maldecaps, és el foc. Un cop encès un bosc i per poc que el vent l'atii, costa aturar-lo. Aquestes imatges corresponen al 1960, i als boscos de can Cobarsí.

Les inundacions a Vilobí sempre han estat tema d'actualitat. A part del 10 d'octubre del 1962, que foren extraordinàries, sempre han estat motiu de comentaris entre veïns i quasi diria que motiu de joia per a la mainada que pressentien festa al col·legi.

Alguna vegada l'aigua també cau en forma de neu tot i transformant el paisatge. Aquestes nevades corresponen al desembre de 1962. En una d'elles veiem la plaça Nova amb la torre de can Genís i a l'altra el Castell i el campanar des del pont de ferro de cal Tet.

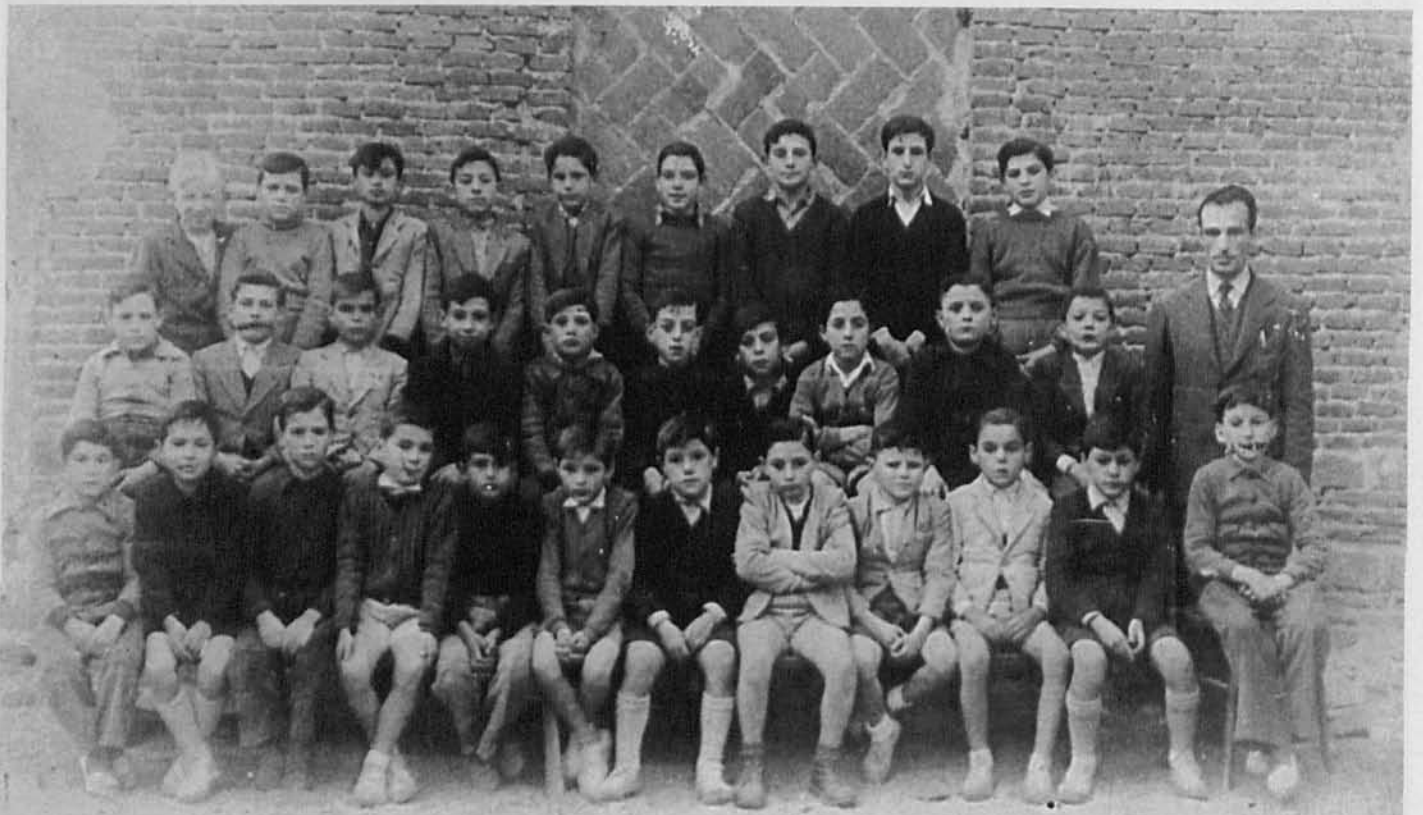

22

A dalt, l'escola de Sant Dalmai, dirigida per Assumpció Huguet, l'any 1926.

A sota, alumnes de Vilobí amb el sr. Batallé els anys 50.

23

A dalt, nens de l'escola de Sant Dalmai.

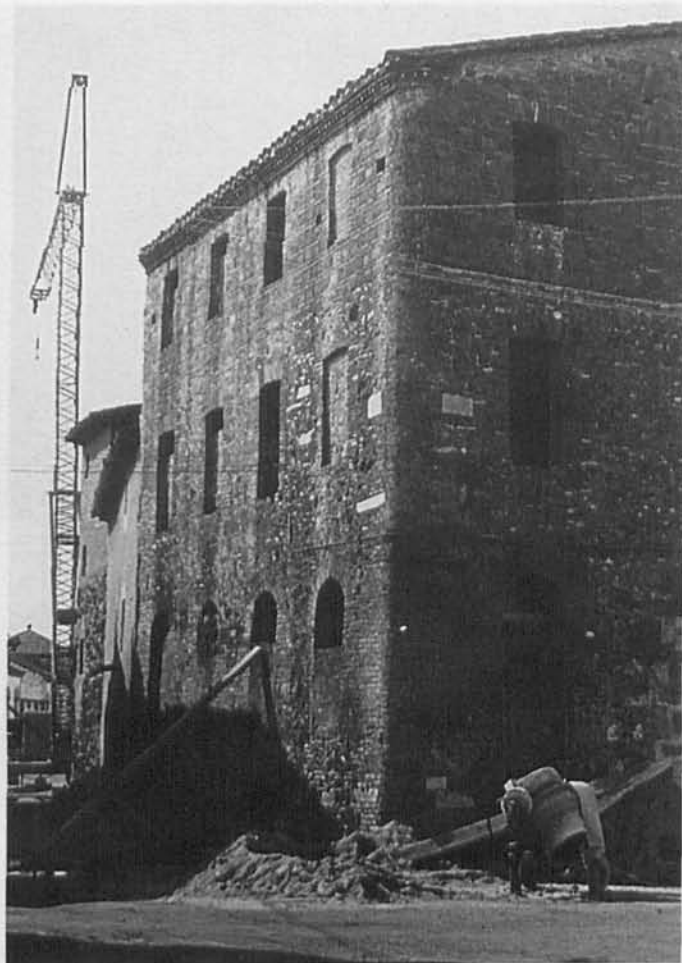
A sota, les nenes a l'hora de la costura.

24

L'any 1963 encara podíem contemplar arran de campar els pallers avui desapareguts i el blat de moro assecant-se sobre les branques d'un freixe al camí de la Tarongeta.

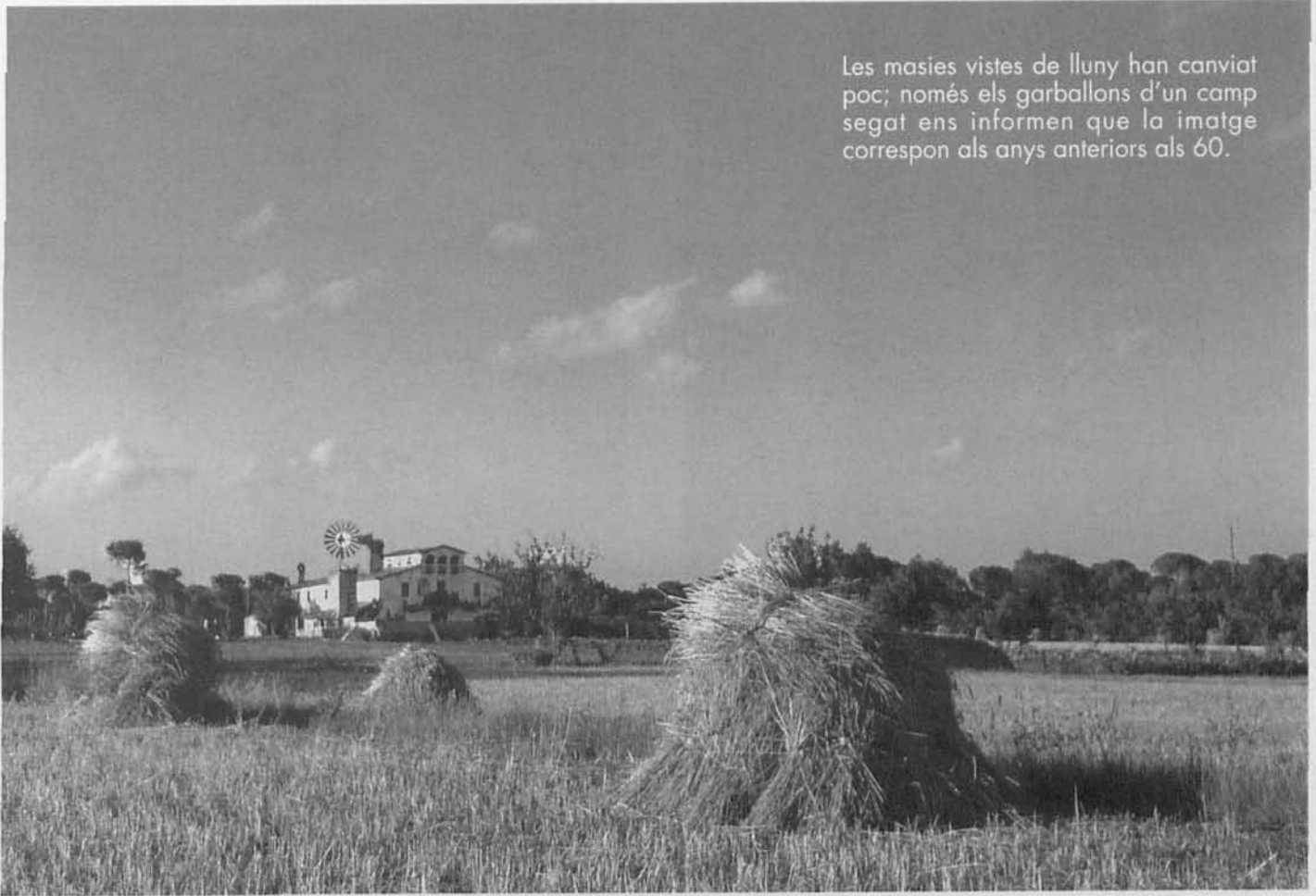

A dalt, el Comú o casa de la Vila, abans de les reformes dels anys 60.
A sota, Salitja. Anys 50.

Les masies vistes de lluny han canviat poc; només els garballons d'un camp segat ens informen que la imatge correspon als anys anteriors als 60.

25

Aquí veiem els patis de les escoles velles quan eren les noves i acabades de fer. Pel nombre de graons que baixaven de les galeries podem adonar-nos del que ha pujat el nivell de places i carrers.

La mainada jugant a la plaça de Sant Dalmai.

Can Aluart amb els pallers al voltant de l'era.

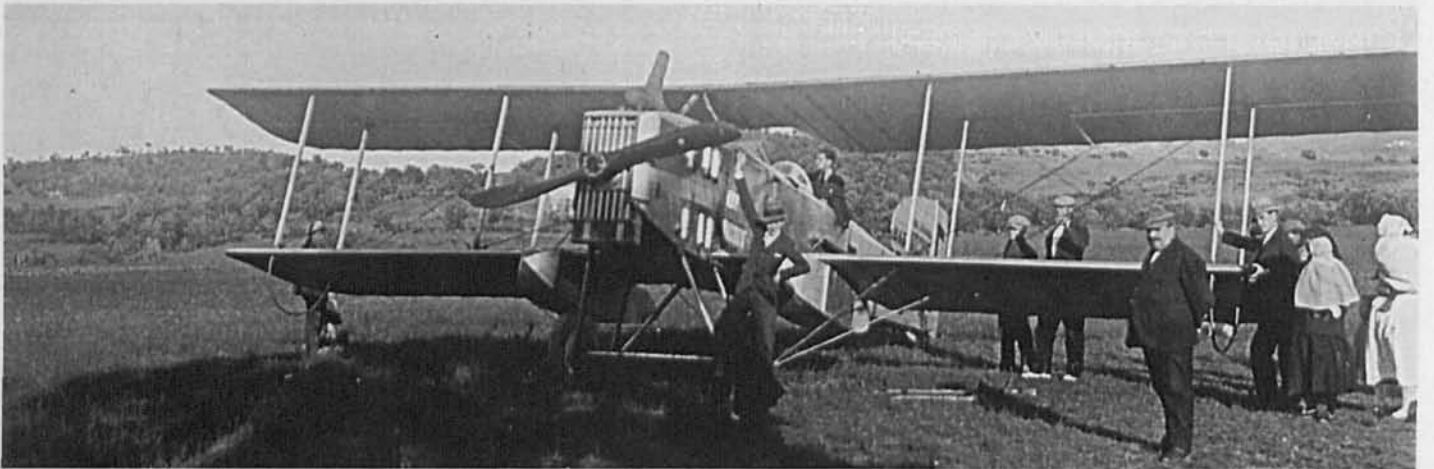

A punt d'anar a ballar.

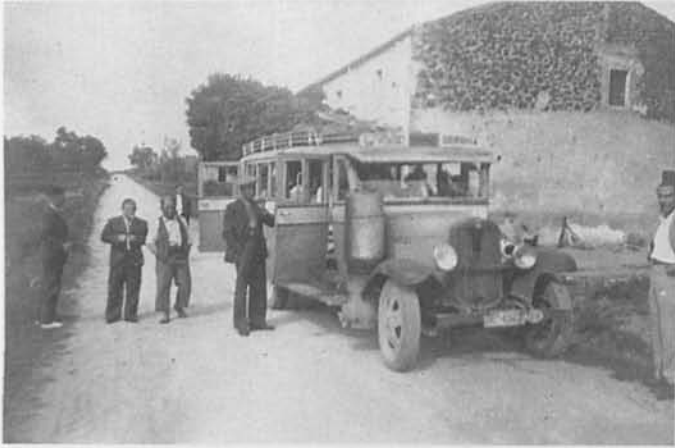
La família es motoritza.

26

Dalt: Tot provant el lloc idoni per al futur camp d'aviació.
A l'esquerra: La mountain-byke de l'època.
A sota: Turisme utilitari d'1 HP.

L'Exclusiva encara funcionant amb gasogen, a la parada de Sant Dalmai, davant de can Gros.

Aquí veiem l'era del castell en ple funcionament cap als anys 20. Treballen els homes, les vaques i els cavalls..

El tractor del cal Tet cap als anys 50 en plena activitat de llaurar. Aquests tractors tenien almenys un avantatge: era impossible tenir una punxada.

27

Dalt: Fins als anys 60 encara hi havia qui anava al camp amb el tombarrell i el matxo. Aquí veiem en Miquel dels gossos després de carregar els naps.

Sota: Les carreteres de primers de segle, encara sense asfaltar, també s'havien de mantenir: un peó d'aquelles èpoques amb les seves eines de treball.

L'equip de ... cistellers

28

A la vila hi treballaven els homes amb els seus oficis auxiliars de les feines rurals. A més de ferrers, carreters, fusters o rajolers, a primers de segle tingueren la seva importància els esclopers. L'Andreu Casadevall fou l'últim que encara feia esclops a Vilobí.

A últims dels anys 50, un equip de futbol de Vilobí jugava els partits en un camp darrera les escoles. Aquí veiem molta gent coneguda, això sí, amb cares de nens tendres.

Una passejada, un matí de diumenge, per les rodalies, sempre és bona per escampar la boira tot agafant gana per dinar.

29

Una silueta avui gairebé insòlita: dos pescadors de canya resseguint el curs de l'Onyar a posta de sol, cercant la gorga bona per tirar-hi l'ham.
A la dreta, un jugador foraster expulsat per l'àrbitre és convidat a sortir del camp entre en Molins i en Planas.

A l'esquerra, de cacera per Sant Llop.
A la dreta, parant la fresca.

30

Dalt, a l'esquerra, un grup d'abans de la guerra (del 14!) i un grup de post-guerra. A la dreta, ...no cal agafar-ho tan seriosament. A l'esquerra, supervivent de les guerres carlines.

Cargols guissats

Plats olles

Quan vàrem parlar de fer el dossier d'aquest número sobre imatges del passat, vaig pensar que potser seria interessant de recordar algun plat ben tradicional de la nostra terra, d'aquests que les àvies saben fer tan bé, que les mares ja no els fan quasi mai i que les generacions més joves no saben ni com posar-s'hi.

Recordant com eren de bons els cargols d'una meva veïna, li vaig demanar que m'expliqués com els feia ella i que ho fes donant tots els detalls de la seva preparació perquè els joves amateurs de la cuina s'animessin a provar-ho.

Ingredients:

300 cargols	2 cebes grosses
2 tires de costelló	4 o 5 grans d'all
2 talls de ventresca	1 pot de tomata
1 tall de botifarra negra	sal
2 botifarres carn magra	pebre
uns tallets de conill	herbes: farigola, llor

Preparació:

Quan es volen coure els cargols, ja dejunats, cal posar-los en aigua freda perquè treguin les banyes i es mira que no n'hi hagi cap de mort. Seguidament es posen al foc, també amb aigua freda (així queden més fora de la closca i són de més bon treure per menjar-los). Quan arrenca el bull, s'escorren i es renten molt bé, amb moltes aigües, tirant-hi sal i vinagre fins que siguin ben nets.

En una cassola amb oli, es fan sofregir totes les classes de carn menys la botifarra negra, que la tirarem desfeta més tard per espesseir la salsa. Seguidament, fem el sofregit amb les cebes, els alls i les tomates, fins que quedi molt fosc. Llavors hi afegim els cargols, les herbes aromàtiques, sal, força pebre i aigua i ho deixem que faci la xup-xup una hora i mitja aproximadament.

Cal tirar-hi l'aigua justa perquè la salsa sigui espesseta.

Una vegada cuits, s'hi pot fer una picada d'all, julivert, ametlles i xocolata negra.

Hi ha qui hi tira un xic d'oli de cirereta perquè piquin més.

Una altra manera de fer els cargols és substituint la carn per peix: calamars, sèpia, cabra de mar, etc.

M. CARME SOLÀ

CP **PROMOCIONS**
PUJOL S.A.
CONSTRUCCIONS

ELECTRODOMÈSTICS I VIDEO

PUJOL

Sant Antoni M. Claret, 6 - Tel. 47 31 32 - 47 31 52
17185 VILOBÍ D'ONYAR

Ha estat notícia...

Dos fets han posat d'actualitat l'Aeroport de Girona:
 Juliol. La vaga dels camioners francesos ha fet possible l'arribada d'avions de gran capacitat. Feia 10 anys que no hi aterrava un avió de les dimensions del Boeing 474.

Agost. La finalització dels Jocs Olímpics va convertir la jornada en una data històrica per a l'aeroport - més de 300 moviments - superant els 200 moviments en un dia produïts l'estiu de 1973.

19 d'agost de 1992.- Prop d'una cinquantena de veïns de Vilobí troben irregularitats en un projecte d'urbanització i signen un recurs de reposició contra un acord pres en el ple municipal del 27 de febrer passat.

11 d'agost de 1992.- Diferents delegacions olímpiques van utilitzar l'aeroport de Girona per a la tornada als seus països, entre d'altres les delegacions d'Angola, Estonia, Lituània, Holanda, Txecoslovàquia, Kenya i Guatemala.

També va sortir de l'aeroport en avionetes particulars una delegació del govern nord-americà i el príncep Albert de Mònaco.

12 d'agost de 1992.- El correcte funcionament de les instal·lacions de l'aeroport durant l'operació de tornada de les delegacions olímpiques és motiu de distintes afirmacions:

L'aeroport de Girona demostra que pot ser alternatiu al de Barcelona.

Ha quedat demostrat que el de Vilobí és el segon aeroport de Catalunya.

Ara és el moment oportú per reclamar al Ministeri d'Obres Públiques i transports una definició clara sobre el futur d'unes instal·lacions que no poden tenir l'única finalitat de morir-se de fàstic i estar a punt per a ocasions excepcionals.

La sortida de la crisi permanent passa pel fet que l'aeroport es converteixi en el complementari del de

Barcelona, en el segon aeroport de Catalunya.

El veritable problema és que no hi ha la voluntat política de descentralitzar l'aeroport del Prat.

12 d'agost de 1992.- La Festa Major de Salitja ha omplert tres pàgines del Punt Diari parlant de la programació de la Festa, el XVè Concurs de Cançó de Salitja i el II Pinxorock i Birra.

18 d'agost de 1992.- Joan i Jordi de Palamós varen ser els guanyadors del XVè Concurs de Cançó de Salitja, el segon i tercer premi foren per Marina Pagés de Corçà i Mercè i Joan de Girona respectivament.

23 d'agost del 1992.- Segons el Ministeri de Justícia, Vilobí -junt amb Brunyola, Riudellots i Caldes de Malavella formen la sisena agrupació de jutjats de Pau de les

comarques gironines. No queda gens clar ni com es farà ni les seves competències.

26 d'agost del 1992.- Com un eco arriben els elogis de la delegació olímpica holandesa en unes declaracions fetes la setmana passada dient que és un aeroport petit, però còmode de funcionament.

El Director de l'aeroport ha indicat que és d'agrair el repneixement que fa tothom a una tasca ben feta, atès que intentem fer la nostra feina el millor que podem.

Activitats

Salitja 92: Medalla d'or

Tot i la pluja que va caure, la festa de Salitja d'enguany va ser tot un exemple de civisme i bon comportament per part dels assistents que van haver de suportar-ne de molt grosses:

Primer, que l-ó, quatre arreplegats que s'autodefineixen com a banda de rock es neguessin a tocar després que els muntessin l'escenari que es va fer servir a Wembley per l'homenatge a Freddy Mercury. Potser hi havia perill d'enrampament... però és que van fer ploure abans de començar i així no es pot anar pel món.

Segon, que el cantant (per definir-lo d'alguna manera) del "grup de ball" Fox Trot saludés el respectable amb un "estem molt contents de tocar a Vilobí". I ho va dir tan tranquil. Un "paio" que no sap a quin poble toca millor que calli. És clar que no es veien pancartes de "Freedom for Salitja" però no costa tant preguntar a algú, abans de començar, a quin poble estàs. Un comentari així va ferir la sensibilitat de molta gent. I després ens titllaran de separatistes...

Tercer, que el grup "Bananarama" cantés en play-back després de fer un fotimer de quilòmetres per venir a actuar. És que els artistes d'avui ja no tenen vergonya.

Quart, que Ell tornés a guanyar el Concurs de Cançó.

Cinquè, que un membre impresentable de

l'organització fes anar pel mal camí (i mai més ben dit) al principal favorit del triatló. I és que una cosa és fer trampes i l'altre prendre el pèl al personal.

Sisè, que el Capità Garfi s'escapés de la pel·lícula per venir fins aquí a cantar. Quin mal li hem fet nosaltres?

I setè, que algú o alguns amb o sense cervell del poble (recordeu allò de la festa és de tots) es dediqués a entrar de matinada al bar per mangar el que a casa seva han ajudat a pagar...

Doncs bé, malgrat tot això i molt més encara som vius, no hi va haver ferits i la festa va durar fins al final.

"Bé, crec que ha estat una festa interessant malgrat tot això que acabo de dir jo mateix", vaig declarar en acabar la festa (Poso cometes per separar clarament el que és informació d'opinió i així no tinc problemes amb el censor). Coses positives, certament, n'hi ha hagut:

Una, la marxa de Chuck Birres i Swind Band.

Dues, l'organització en general.

Tres, els dinars i els sopars.

Quatre: cinc, sis, set, vuit, nou i deu.

Em sap greu però aquest any, a causa de pressions polítiques, financeres i socials, no puc dir res de Vilobí, ni tan sols criticar un xic la seva festa i dir que ho copien tot de la nostra i que abusen d'un poble tan petit com el nostre. No puc dir res de tot això, perillaria la meua vida. Ja se sap, no tenen sentit de l'humor.

Aplec amb sardanes i arrossada celebrat el tercer diumenge d'agost a ca les monges.

Ha estat Activitats

Festa de Sant Galderic

Els agricultors de Vilobí es preparen per homenatjar el seu patró i de tots els pagesos catalans, *Sant Galderic*.

La festa litúrgica s'escau el 16 d'octubre, però la Cooperativa de Vilobí, i amb molt d'encert, aprofitant que les festes d'entre setmana es passen al diumenge més proper, decideix celebrar-la sempre el 12 d'octubre perquè és una festa oficial i imposada i sense tradició al nostre país. Així el 12 d'octubre, a Vilobí, serà la festa del patró dels pagesos: *Sant Galderic*.

Fem un avenç dels actes de la diada: un concurs de pintura infantil i juvenil per a uns i un Quo Vadis? automobilístic per als altres; a dos quarts de dotze, missa solemne i seguidament desfilada i benedicció de tractors. Cap a la una del migdia, cantada d'havaneres per les

Nostres Veus a can Sagrera, dinar al pati de les escoles i ballada de sardanes. De tot això, ja en tindreu programes amb una informació horària més detallada. En tot cas, cal tenir-ho present per apuntar-se a allò que més ens agradi.

Agroquímics
SALVI

VILOBÍ D'ONYAR

Fruitex, S.A.

VILOBÍ D'ONYAR

Hyzard: Rock sense concessions des de Salitja

Fa un parell de mesos es va crear a Salitja el primer grup de rock, de nom "Hyzard". Narcís Simon "Sisu", teclat; Albert Talleda, baix, i Lluís Simon, guitarra i veu, en van ser els seus creadors. Però com que la cosa no es podia quedar així, poc després s'hi van incorporar Bernat Oliveres, guitarra, i Aniol Miró, bateria, tots dos de Vilobí. Així la formació actual del grup la componen cinc curiosos personatges que provenen de diverses experiències musicals. Els germans Simon, per exemple, han tocat o continuen tocant en grups com Les Fonts de Salitja, Les Nostres Veus, i en Narcís toca també en un grup d'havaneres. Els germans Simon ja havien intentat anteriorment crear un grup de rock experimental a Bellaterra però l'experiència, que van anomenar genèricament "No", no (valgui la redundància) va tirar endavant. L'Albert també va tocar a Les Fonts de Salitja; en Bernat prové de l'escola de guitarra de Salitja i l'Aniol de l'Escola de Música Moderna de Girona.

Ajuntar tot això, doncs, no és gens senzill, i el resultat és una música contundent, molt allunyada de la que s'escolta habitualment a les FM. Beatles, Rolling Stones, Led Zeppelin, Queen, Scorpions, Iron Maden o Metallica són algunes de les influències que reconeix el grup, que no vol saber res de la típica música pop si no és per parodiar-la. Hyzard, a més de fer versions de clàssics com Bob Dylan o The Animals, també en fa de grups actuals com Dogs d'Amour o Kitsch i n'està preparant d'Iron Maden i Metallica a més de fer temes propis. Actualment, ja en té cinc de força acabats. Els projectes més immediats del grup són gravar una maqueta, encara que sigui amb pocs mitjans, i fer un videoclip (no és conya) del seu tema estrella "La Granja", una dura crítica a l'actual societat amb una lletra que en principi sembla innocent però que amb una segona lectura esdevé revolucionària.

Per cert, si cantes bé, t'agrada aquesta música i no estàs a cap grup, ets la persona que busca Hyzard. Parla amb qualsevol dels components i podràs integrar-te a la banda, que busca, força desesperadament, un cantant competent.

LLUÍS

Acords d'Ajuntament

Plens ordinaris dels mesos de maig, juny i juliol

Sessió del dia 28 de maig de 1992.

Resum d'acords.

1. Aprovació de l'acta del ple del dia 30 d'abril.
2. Escrits i resolucions.

Celebració de la II Fira Comarcal de Sant Miquel a Hostalric.

Aprovació model a distribuir entre els usuaris pel nou servei de recollida d'escombraries mitjançant contenidors.

Designar el regidor Pere Bou per encarregar-se de fer netejar els dipòsits d'aigua pública.

3. S'aprova la relació de factures pendents del mes de maig per import total de 1.242.846 PTA.

4. Atorgament de llicències d'obres a:

Martí Subirana i Olivé per la realització d'obres de tancament finca, segregació de can Alís de Vilobí.

Angel Barrot i Fabrellas per obres d'adequació d'habitatge a can Roca del veïnat de la Sarreda a Vilobí.

5. Presentació de l'estudi i avanç del Pla de Protecció de La Crosa.

Es comunica als assistents la presentació, el passat dia 22 de maig, a l'Ajuntament de Besanó de l'estudi del Pla de Protecció de La Crosa, el qual va ser comentat per representants del Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya.

6. Proposta de venda d'immoble propietat de l'Ajuntament.

S'acorda portar a terme la tramitació oportuna destinada a la venda del immoble, propietat d'aquest Ajuntament, ubicat al carrer Sant Narcís, 12, de Vilobí, atès que es tracta d'un bé patrimonial, i amb la finalitat de finançar l'habilitació de Llar de jubilats del municipi.

7. S'acorda constituir Entitat gestora per a la promoció de Casal d'avis a Vilobí, encarregant-se de formar-la el regidor sr.Joan Pagès.

8. S'acorda atorgar gratificacions pels serveis prestats als senyors:

Narcís Barrot i Serra: 56.000 PTA.

Mercè Rabionet: 6.750 PTA.

Sessió del dia 25 de juny de 1992.

Resum d'acords.

1. Aprovació de l'acta del ple del dia 28 de maig de 1992.

2. Escrits i resolucions:

S'acorda que sigui estudiada per l'Assistent Social, la petició d'exempció del rebut d'escombraries de la sra.Maria Jesús López Salvador.

No acceptar el recurs presentat pel senyor Joan Rius d'Aluat de disconformitat amb el seu rebut d'escombraries per considerar que el seu domicili es troba dins l'àmbit de la zona de recollida.

3. S'aprova la relació de factures pendents del mes per import total de 1.654.219 PTA.

4. Llicències urbanístiques.

S'acorda concedir les llicències urbanístiques següents a:

Angel Gobantes Oscariz, per a obres menors consistents en construcció de petit magatzem agrícola a la seva finca de la carretera de l'aeroport.

Pere Domingo i Carandell, per a obres de reforma de masia existent a Sant Dalmaí.

Joaquim Vila i Garriga, per a la construcció d'habitatge unifamiliar a l'urbanització de la zona Església de Sant Dalmaí.

5. S'acorda donar-se per assabentats del desenvolupament de les gestions realitzades referents a l'urbanització de Can Tarré, que resumidament són:

Localització de propietaris en un 93%.

Pagament de la primera quota per despeses generals de tramitació d'un 47% dels propietaris.

6. S'acorda establir conveni amb empreses a les quals se'ls presta el servei de recollida d'escombraries, tot i no

**BANCO
POPULAR
ESPAÑOL**

trobar-se en zona de recollida, o bé que per altres característiques es requereix un servei especial:

Eurest: 260.000 PTA/any

Vilobí Park Hotel: 90.000 PTA/any

"El Mirador": 90.000 PTA/any

7. S'acorda encarregar als serveis tècnics la realització del projecte del Casal d'avis del municipi, d'acord amb l'avanç del projecte presentat.

Sessió ordinària del dia 23 de juliol de 1992.

1. S'aproven les actes redactades dels plens dels dies 25 de juny i 2 de juliol d'enguany.

2. Escrits i resolucions:

a) S'acorda establir contractes laborals i temporals amb les persones següents:

Pere Duran i Riera, per tasques diverses de manteniment de serveis municipals.

Eva Ribas i Muntada, per substitució d'auxiliars-administratives en motiu de vacances i llicència per matrimoni.

b) Donar-se per assabentats de l'obligació legal d'adaptació dels locals destinats als serveis socials a la Llei de supressió de barreres arquitectòniques.

c) S'acorda concedir subvenció al Club Patí Vilobí per import de 1.150.000 PTA per a la celebració del Festival de patinatge de la Festa Major; així com denegar-los pagament de 10.920 PTA en concepte de subvenció de l'any anterior.

d) Denegar petició del senyor Lluís Molins i Sala, per pagament de senyals indicadores que ell ha instal·lat en camins rurals.

d) S'acorda donar-se per assabentats de diverses propostes realitzades pel Consell Comarcal de la Selva, referents a manteniment de serveis municipals com clavegueram, enllumenat, etc.

e) S'acorda organitzar 2 cursos de Català per adults, pel proper curs escolar, dels nivells A1 i B.

3. S'aprova la relació de factures pendents del mes de juny, per import total de 10.748.316 PTA., entre les quals cal destacar pel seu import:

Adquisició de contenidors a l'empresa Ros-Roca: 2.762.850 PTA.

Certificació número 2 de les obres de l'Ajuntament: 5.517.070 PTA. executades per l'empresa Busquets Sitjà S.A.

4. S'aprova atorgar llicència d'obres a:

Jordi Mir i Deulofeu, reforma interior d'habitatge, al carrer Pirineus, 11 de Vilobí.

Miquel Busquets i Torrentó, substitució coberta d'habitatge al carrer Nou, 10 de Salitja.

Francesc Pascual i Pèlach, per rehabilitació de planta 2a de can Rodó de Vilobí.

Pere Riera i Suriñach, per construcció d'habitatge unifamiliar entremitgeres al carrer Nou de Sant Dalmai.

Jesús Ribas i Muntada, per a la construcció d'habitatge unifamiliar aïllat al carrer Santa Margarita, de Vilobí.

Josefa Rajo i Torres, per a la construcció d'edifici per a

TANCAMENTS D'ALUMINI P.V.C. I VIDRE PER OBRA NOVA I REHABILITACIÓ

- ✓ Finestres
- ✓ Portes
- ✓ Correderes
- ✓ Mampares de bany
- ✓ Divisions modulars, despatxos
- ✓ Tancaments i tota modalitat de decoració en alumini
- ✓ Miralls, vidres decoratius i jardineres

Pressupostos sense compromís

ALUMINI, garantia europea en anoditzats i lacats P.V.C., perfils i sistemes VEKA, núm. 1 a Europa.

Estem al Carrer Ripoll, 30-32 (xamfrà carretera Castanyet) – Telèfon 84 13 67

SANTA COLOMA DE FARNERS (Girona)

Gràcies per la vostra atenció

Acords d'Ajuntament

locals i 4 habitatges a la travessia antiga de Cal Metge de Vilobí.

A Construccions Pujol S.A. per a la construcció d'edifici plurifamiliar i locals, al carrer Sant Narcís, 9 de Vilobí.

5. S'acorda aprovar el projecte redactat pels serveis tècnics municipals, de rehabilitació parcial de l'edifici de Cal Metge, per transformar-lo en Llar de jubilats del municipi. El pressupost de les obres previstes puja a 19.478.036 PTA.

6. S'acorda aprovar el Pla d'arranjament de camins municipals, en base a l'estudi i proposta del regidor Joan Pagès, consistent en arranjar-los amb màquina motonivelladora, per fases, segons el grau d'utilització, preparant-los per una posterior capa de rec asfàltic, a llarg termini.

7. S'acorda rebre definitivament les obres d'urbanització del Sau II, zona església de Sant Dalmai.

Plens extraordinaris

Sessió del dia 2 de juliol de 1992

En aquesta sessió es tractaren dos únics temes:

1. S'acorda acceptar la proposta realitzada pels membres de la Junta d'Associació de veïns de Can Tarré que, a l'Assemblea de l'Associació convocada pel dia 5 de juliol, hi assisteixi representació de l'Ajuntament, atès que es presentarà la proposta de Pla per a l'urbanització del sector.

2. S'acorda resoldre els 4 escrits de recurs presentats durant el termini d'exposició pública de l'expedient d'ordenació i imposició de contribucions especials per a les obres dels carrers Pere Antoni, Joan Maragall i colindats del poble de Vilobí.

Els recurrents són:

Josep Ricart Borrassó

Angel Esquinas i 45 més

Maria Dolors Hereu

Francisca Masó

Els temes recorreguts resumidament són:

Amidaments

Incompliment de l'obligació legal de publicar l'ordenament de les contribucions especials al Butlletí Oficial de la Província, i aprovació definitiva, abans de practicar la liquidació de quotes.

Que s'aprovi l'execució del sector, Unitat d'Actuació número 1, lliandant amb el sector a urbanitzar.

Que els afectats per l'unitat d'actuació número 1 de Vilobí participin en la repartició de quotes de les contribucions especials.

Dels punts reclamats, s'estimen els següents:

Considerar la sol·licitud de rectificació d'amidaments, allà on siguin errònies.

Considerar el compliment preceptiu de publicació i aprovació definitiva de l'ordenament i, en conseqüència, suspendre la liquidació de quotes, fins que s'hagin acomplert aquests preceptes legals.

Desestimar les altres reclamacions per manca de motivació i acreditació.

Pel que fa a la demanda que els propietaris de l'unitat d'Actuació participin en la repartició de quotes, fer constar que ja aporten la seva part, tal com queda palès a l'expedient.

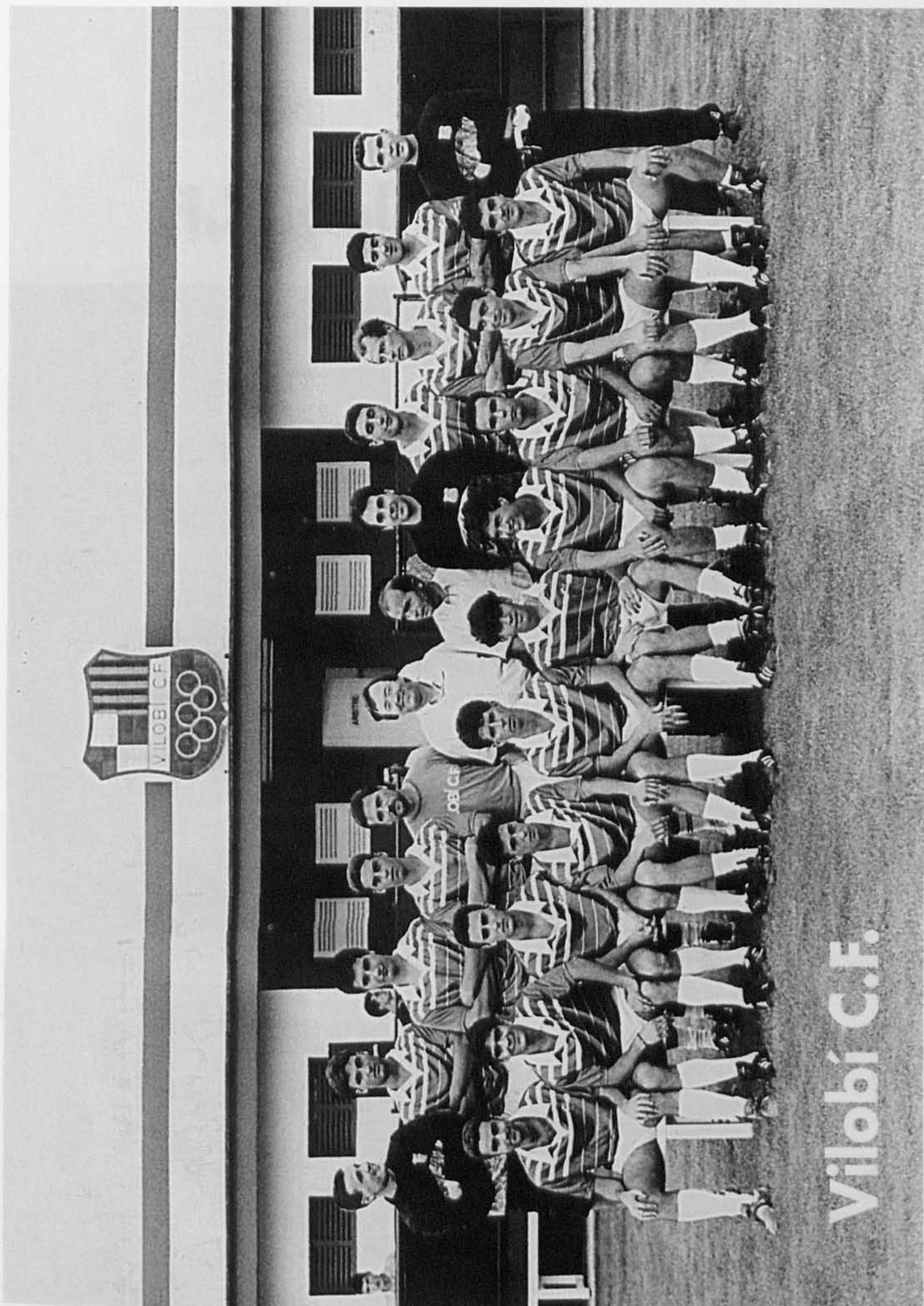
R E L L O T G E R I A

R.C.M.S.

*Reparació de tot tipus de rellotges
Especialitat en rellotges de paret*

c/ Ballesteries, 45 - tel. 21 69 19

17004 GIRONA

Vilobí C.F.

Vilobí C.F.

Plantilla de tercera divisió temporada 92/93

Nom	Cognoms	Nom futb.	Dat.naix.	Demarcació	Procedència
Oscar	Aja Barrera	Aja	03/06/61	Migcampista	Vilobí C.F.
David	Alberca Soler	David	19/07/62	Porter	Vilobí C.F.
Francesc	Borrell Noguer	Borrell II	10/06/74	Defensa	Vilobí C.F.Juv.
Josep	Borrell Noguer	Borrell	24/08/70	Defensa	Vilobí C.F.
Francesc	Caballo Martínez	Siscu	14/04/67	Davanter	C.E.Manresa
Ramon	Casellas Roura	Casellas	01/05/71	Defensa	Vilobí C.F.
Marc	Ciurana Badosa	Ciurana	01/09/73	Defensa	Vilobí C.F.Juv.
Jordi	Cruset Font	Cruset	24/01/74	Davanter	Vilobí C.F.Juv.
Antonio	Del Campo Gracia	Del Campo	26/08/65	Migcampista	Vilobí C.F.Juv.
Jordi	Escuder Vilaltella	Escuder	24/05/67	Davanter	Vilobí C.F.
Joan	Fita Gironella	Fita	24/01/63	Defensa	Vilobí C.F.
Albert	Gasca Palomer	Gasca	02/10/72	Migcampista	Vilobí C.F.
Albert	Giraldo Tomillo	Giraldo	09/08/73	Migcampista	Vilobí C.F.Juv.
Albert	Gómez Cot	Albert	20/06/72	Porter	Vilobí C.F.
Pere	Güell Panosa	Güell	25/12/65	Porter	Vilobí C.F.
Joan	Hervas Ribas	Hervas	14/03/62	Migcampista	Vilobí C.F.
Plácido	Pérez Sánchez	Plácido	27/12/69	Davanter	C.D.Banyoles
Josep	Pujol Bartina	Pujol	01/05/74	Davanter	Vilobí C.F.Juv.
Salvador	Tena Linares	Tena	15/05/62	Defensa	Vilobí C.F.
Xavier	Xargayó Frigola	Xargayó	10/05/69	Defensa	C.D.Banyoles
Jordi	Oliveras Güell	Oliveras	23/11/64	Davanter	Girona F.C.

1er entrenador: Benet Masferrer Rich
 Massatgista: Josep Giró Palahi

2on entrenador: Rafel Mató Perpiñá
 Encarregat material: Jordi Bayer Brun

Baixes en la plantilla de tercera Divisió

Nom	Cognoms	Nom futb.	Dat.naix.	Demarcació	Procedència
Joan	Blanquera Albarracin	Blanquera	26/07/68	Davanter	F.C.Barcelona
Ivan	Bohigas Cabaño	Ivan	16/08/73	Migcampista	Maristes
Jordi	Corominas Sidera	Corominas	27/01/70	Migcampista	Vilobí C.F.
Antonio	Escobar Bonet	Escobar	05/01/71	Migcampista	C.D.Milan
Carlos	Maciá Nava	Maciá	30/11/69	Davanter	Cristinenc
Joan	Martínez Cantero	Juanillo	27/12/68	Davanter	U.D.Sabat
Eduard	Planas Esteva	Planas	11/07/73	Defensa	Penya Bons Aires
Jordi	Pou Ventura	Pou	22/04/74	Defensa	Maristes
Jaume	Prat Pla	Jimmy	27/07/73	Davanter	Vilobí C.F.
Joan	Puigderrajols Roca	Puig	09/06/73	Defensa	Vilobí C.F.
Albert	Sureda Sandonis	Sureda	17/02/74	Davanter	Anglès

LLUÍS MOLINS

Escacs APA Torneig d'estiu

El Club Escacs Vilobí APA, seguint en la seva línia de promoció d'aquest joc entre els joves de Vilobí, va organitzar un campionat infantil reservat per fins als 16 anys durant els mesos de maig a juliol passats. Va tenir una inscripció de 16 participants.

Els resultats no van confirmar del tot els pronòstics inicials i es va veure que la pedrera pot donar molt joc. En el dia de la cloenda, com ja és costum en aquests torneigs, es van celebrar unes simultànies amb la participació de tots els 16 inscrits.

La classificació final va ser:

Campió: David Sánchez

Sotscampió: Josep Figueres

3er lloc: Pere Ballhlosera

4rt lloc: Sergi Valverde

5è lloc: Pere Figueres

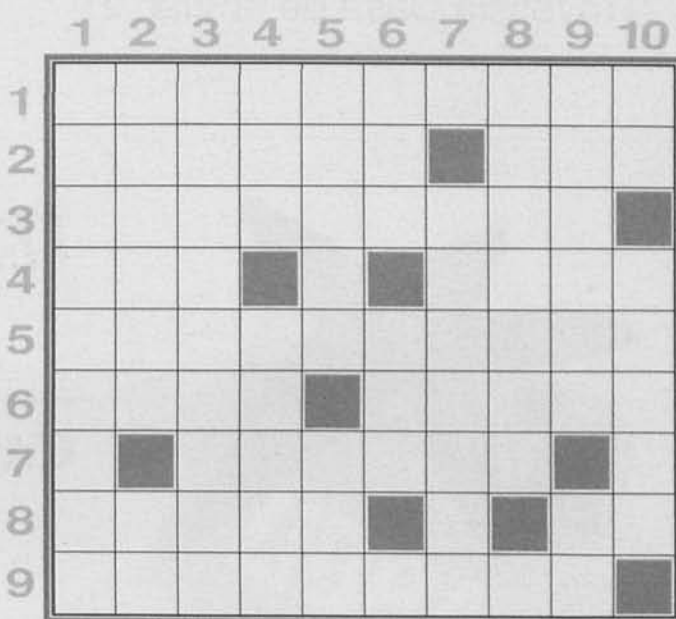
6è lloc: Esteve Ballhlosera

fins als 16 participants, lliurant-los un trofeu i una medalla commemorativa cedida per Caixa Madrid.

A partir del setembre, en unes dates a concretar, començarà una nova temporada del campionat d'escacs actiu per equips. Hi ha el projecte de portar els escacs a l'escola, si bé encara queden diversos aspectes a perfilar, podria ser que aquest any sí fos l'any dels "escacs a l'escola".

Mots encreuats

HORIZONTALS: 1. Commemoriatiu. 2. Procedir. Sigla de l'Organització de les Nacions Unides. 3. Encarregaràs. 4. Lleure. Consonant. Proveït d'ales. 5. Cap de cadascun dels departaments en què es divideix la governació d'un Estat. Vocal. 6. Galleda. Cerimònies. 7. Cinquanta. Llunyana. Ara cent romans. 8. No és inaudit del tot. Preposició. Aliment. 9. Culpir l'ull.

VERTICALS: 1. Omplir enterament. 2. Moviment de sensibilitat. Símbol del neó. 3. Trescaràs. 4. Onada. Obstrucció de l'intestí. 5. Graus socials. Una moda sense oxigen. 6. Podria ser dar si estés ben posat. Banda sonora d'un llamp. Cinquanta romans més. 7. La primera. Qualitat de rar. 8. Toilette. La vocal d'abans. 9. Malsà. La cinquena. Mitja proa. 10. Vocal rep. Treball que hom té l'obligació de fer.

M. CARME SOLÀ

SOLUCIONS:

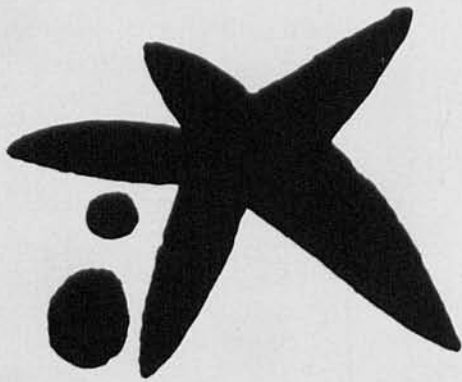
HORIZONTALS: 1. Recordatiu. 2. Emmanor. Onu. 3. Comarçà. 4. Oct. G. Alot. 5. Ministre. A. 6. Pool. Ritus. 7. L. Remota. C. 8. Inaud. A. Pa. 10. Ressorlar.
VERTICALS: 1. Recompilr. 2. Emoció. Ne. 3. Caminard. 4. Ona. Lleus. 5. Rang. Mda. 6. Dro. Tro. L. 7. A. Karitat. 8. Toilette. A. 9. Insa. U. Pr. 10. Tasca.

CAJA DE MADRID

Travessia Casa de la Vila, 2

VILOBÍ D'ONYAR

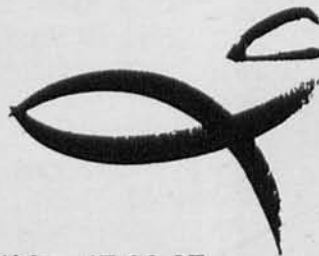
”la Caixa”

**CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA**

Oficina de **PALAU SACOSTA** - Girona (270)

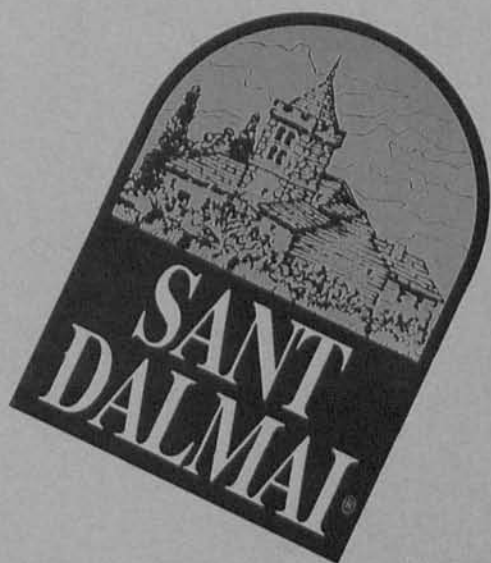
C. Marquès Caldes de Montbui, 37 - Tels. 20.52.86 - 20.51.13

Caixa de Girona

Plaça Nova, 11 - Telèfon 47.32.37

VILOBÍ D'ONYAR

Sant Dalmai, S.A.

PRODUCTES PURS DEL PORC

PAISATGES A L'ABAST

Aquesta imatge està encara en el record de molta gent. És diumenge, no cal dir-ho, i les noies amb els seus millors vestits van a Vilobí.

La carretera no està pas asfaltada però tampoc no era necessari; de cotxes, n'hi passaven ben pocs. Era als indrets de can Mimgo, que ja no hi és, però sí que hi són encara, una mica més vells, els roures de l'esquerra de la foto. Les bicicletes de les noies, com l'abric que solien estrenar per les Fires de Girona, moltes vegades eren comprades amb els diners de la venda dels bolets de la tardor passada, o amb els jornals de collir avellanes.

Són els anys 50 i a can Sagrera, cafè Boades o Saló Clavé, és el rovell de l'ou de tota una comarca: hi ha ball a

la pista i encara els músics no tindran temps d'endreçar els instruments que ja començarà la sessió de cinema al local tancat. Aquell local on, temps enrera, hi havia un rètol pintat a la paret que els de la meua edat havíem llegit moltes vegades: "el que cridi o molesti serà expulsat". Era la pedagogia aplicada al temps de lleure. En aquella època no funcionaven encara les discoteques, i els desplaçaments eren a peu o amb bicicleta; això afegit a la manca de diners probablement fou la causa que durant uns anys Vilobí es convertís en el centre d'atracció de tota una comarca rural. Quasi diria que era com Las Vegas en petit.

JOAQUIM PUIGVERT I PASTELLS

